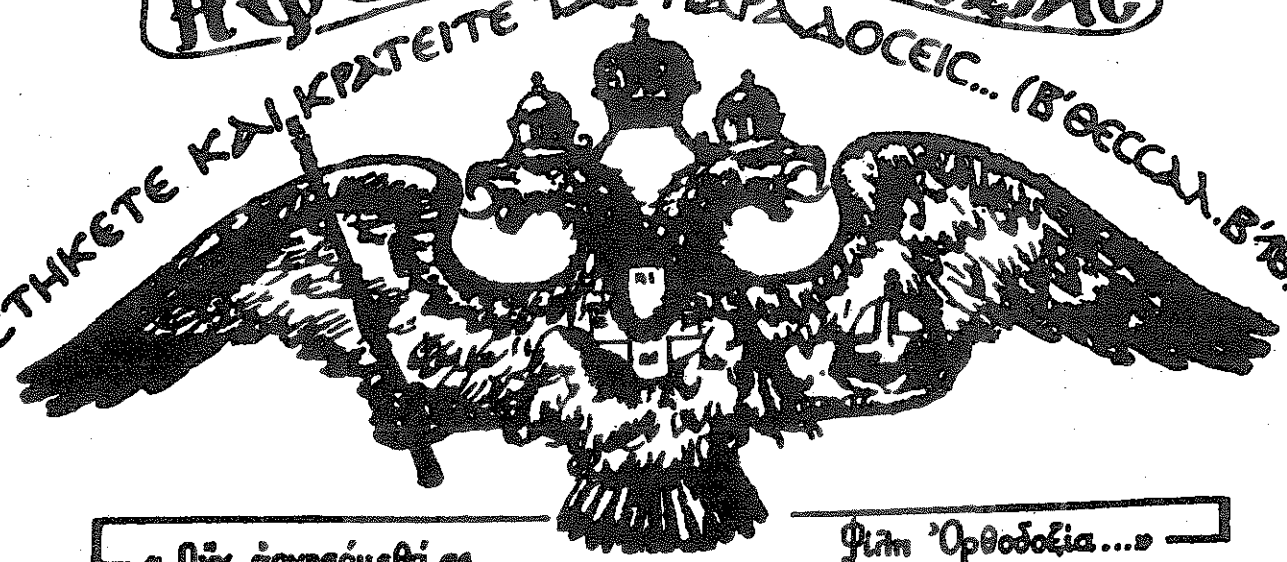

PORT
PAYE
HELLAS

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΣΤΗΚΕΤΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΕΙΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ... (Β' ΘΕΣΣΑΛ. Β' 15)

« Οὕτως ἀντιστρέφεται... » Φιλία Ὁρθοδοξία... »

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΟΥΝΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ 1993

Τιμή Φύλλου 100

ΕΤΟΣ ΜΑ' - Ἀριθ. Φύλλου 855

Γραφεῖα Κάνιγγος 32 - Ἀθήνα 106 82

ΤΗΛ. 36.28.280

ΕΥΧΑΙ

Υἱκῶς εὐχόμεθα διὰ τόν ἄγοντα τὰ ὀνομαστήριά του σεβαστόν Πρόεδρον τοῦ Γενικοῦ Ταμείου τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, κ.κ. Γερόντιον, ὅπως ὁ Κύριος χαρίσῃται αὐτῷ ὑγείαν σωματικήν καί ψυχικήν διὰ τήν ἐκτέλεσιν τῶν ὑψηλῶν του καθηκόντων, τόσον ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ ὅσον καί διὰ τό ἐπίμοχθον ἔργον πού ἔχει ἐπωμισθεῖ διὰ τήν διατήρησιν τοῦ Γενικοῦ Ταμείου εἰς καλήν οἰκονομικήν κατάστασιν καί εὐρωστείαν.

Ο εορτάζων Σεβ. Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ. Πειραιώς καί Σαλαμίνος κ.κ. Γερόντιος.

ΑΓΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ

Ἡ Ἐκκλησία μας πανηγυρίζει ἐντός τῶν ἡμερῶν τὴν Κάθοδον τοῦ ἁγ. Πνεύματος ἡ ὁποία ἐγένετο 10 ἡμέρες μετὰ τὴν θ. Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου μας. Ἡ ἐφημερίς μας γι αὐτό τό ἐπίσημον γεγονός καταγράφει, καθηκόντως, τὴν ὑψίστην αὐτὴν πανήγυριν πού ἐπεδαψίλευσε ὁ Τριαδικός Θεός εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Του.

Τό γεγονός αὐτό τῆς καθόδου τοῦ ἁγ. Πνεύματος εἶναι μία ὑπόσχεσις τὴν ὁποίαν δίδει ὁ Κύριος εἰς τοὺς μαθητάς διὰ τὴν θ. στείλῃ τὸν Παράκλητον (τὸν παρηγορητὴν) εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Του ἀφ' ἑνὸς μὲν ν' ἀναθερμάνῃ τὴν μνήμην τῶν Ἀποστόλων διὰ αὐτὰ τὰ ὁποία ἔλαβαν χώραν ἐπὶ τρία χρόνια, διὰ

νά μὴν τοὺς φύγει οὐδεμία λεπτομέρεια ἀπὸ τὴν ζωὴν τοῦ Κυρίου μας ἐν τῇ Γῇ, καὶ τὸ φαινόμενον αὐτὸ τὸ διαπιστώνουμε, ἐπισήμως, εἰς τὰ τέσσαρα Εὐαγγέλια τῶν Εὐαγγελιστῶν καὶ Ἀποστόλων πού υπάρχουν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἐκεῖ ὅπως γνωρίζετε, καταγράφονται περιστατικά γεγονότα καὶ θαύματα τοῦ Κυρίου μας λεπτομερειακά, σάν νά ἔλαβον χώραν σήμερον.

Τὸ δευτερον μεγάλο μέρος τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἁγ. Πνεύματος ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εἶναι αὐτὸ πού στηρίζει ὅλον τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας καὶ παραμένει ἐν αὐτῇ ὡς μόνιμος καὶ θετικός Κάτοικος τῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ προτοῦ νά συνεχίσω τὴν μικρὰν περιγραφὴν τοῦ ἄρθρου μου θά ἀναφέρω τί ἀκριβῶς ἀναγράφουν οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων πού ὡς γνωστὸν εἶναι ἔργον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ (Κεφ. Β' 1-10).

«Καὶ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι.

Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὥσπερ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλῶσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντός ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνήλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχίθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλοῦντων αὐτῶν ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ θαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοι εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι;

Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν».

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὸ ἀναρχον καὶ συναΐδιον μὲ τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν εἶναι ἐκπορευτὸν ἐκ μόνου τοῦ Πατρὸς καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον. Παραθέτομεν ἐπίσης καὶ ἓνα μικρὸν σημεῖον τῆς Ὑμνολογίας διὰ τὸν ἀναγνώστην καὶ διὰ τὸν οἰονδήποτε ἄλλον ἐπιθυμοῦντα νά μάθει τί ιδιότητες ἔχει τὸ ἁγ. Πνεῦμα.

1. «Τὸ Πανάγιον Πνεῦμα, τὸ προϊόν ἐκ τοῦ Πατρὸς, καὶ δι' Υἱοῦ ἐνδημήσαν, τοῖς ἀγραμμάτοις Μαθηταῖς, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, σῶσον, ἀγιάσον πάντας.
2. Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Λόγος, φῶς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ὅπερ ἐν γλῶσσαις πυρίναις, τοῖς Ἀποστόλοις ἐπέμφθη· καὶ δι' αὐτοῦ πᾶς ὁ κόσμος φωταγωγεῖται, Τριάδα σέβειν ἁγίαν.
3. Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, φῶς καὶ ζωὴ, καὶ ζωσα πηγὴ νοερά. Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως· ἀγαθόν, εὐθὲς νοερόν, ἡγεμονεῖον, καθαῖρον τὰ

πταίσματα. Θεὸς καὶ θεοποιοῦν· πῦρ, ἐκ πυρός προϊόν, λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα· δι' οὗ Προφήται ἅπαντες, καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι, μετὰ Μαρτύρων ἐστεφάνησαν· Ἕξον ἀκουσμα, Ἕξον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον εἰς νομάς χαρισμάτων».

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον θέλομεν νά ὑπερτονίσωμεν εἶναι ὅτι τὸ ἁγ. Πνεῦμα παραμένων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καθοδηγεῖ ὁλόκληρον τὸν θεσμόν αὐτῆς καὶ κατευθύνει τὸ ἔργον διὰ μέσου τῶν αἰώνων ὡς προδιαγράφεται εἰς τὰς Ζ' Οἰκουμενικὰς Συνόδους καὶ τὰς τοπικὰς τοιαύτας, αἱ ὁποῖαι φέρουν ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ὡς τὸ ἁγ. Πνεῦμα νά καθοδηγῇ αὐτάς. Γι' αὐτὸ εὐρισκόμενοι ἐν τῇ ὀρθοδοξίᾳ πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι αἱ ἁγ. Σύνοδοι εἶναι ἔργον τοῦ ἁγ. Πνεύματος καὶ δὲν τίθεται θέμα διὰ τὴν ὀρθοδοξίαν ἀλλαγῆς ἢ τυχόν παραγραφῆς τῶν ἱερῶν κειμένων τῶν Συνόδων. Προσεξάτε αὐτὸ διότι πιστεύομεν ἐν ὀρθοδόξῳ διαγωγῇ ὅτι ποτέ τὸ ἁγ. Πνεῦμα δὲν ἀφαιρεῖ τί ἀπὸ τὰ λεχθέντα εἰς τὰς ἁγ. Συνόδους. Ἐπ' αὐτοῦ νυχθημερόν μας τորπιλίζουν οἱ διάφοροι αἵρετικοὶ ἀλλὰ ἡ Ἐκκλησία παραμένει ὡς πέτρα ἀρραγῆς διὰ μέσου τῶν αἰώνων ὡς ἄλλωστε λέγει καὶ τὸ ἀψευδὲς στόμα τοῦ Κυρίου μας. (Ματθ. 1στ', 18):

«ἐγὼ δὲ σοι λέγω ὅτι σὺ εἰ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ᾧδου οὐ κατισχύουσιν αὐτῆς».

Προτοῦ ὅμως κλείσω αὐτὴν τὴν μικρὰν πραγματείαν θά ἀνατρέξω εἰς τὸν μέγαν ρήτορα τοῦ 19ου αἰῶνος Κ. Καλλίνικον διὰ νά βοηθηθῶ καὶ διὰ νά διορθώσω τυχόν παραλείψεις τῆς μικρᾶς μου πραγματείας.

«Γίνεται φανερόν τοῦτο κατὰ τὴν ἡμέραν ιδίως τῆς πρώτης Χριστιανικῆς Πεντηκοστῆς, τῆς γενεθλίου ταύτης ἡμέρας τῆς Ἐκκλησίας. Ψοφοδεεῖς καὶ ἀποτεταρρημένοι κἀθηνται εἰς τὸ ὑπερῶον οἱ μαθηταὶ καὶ τὰ χεῖλη τῶν εἶνε κλειστὰ ἀκόμη. Τηροῦν ὁμως εἰς τὴν μνήμην τὰς τελευταίας τοῦ Σωτῆρος ὑποθήκας καὶ περιμένουν τὸν ὑποσχεθέντα Παράκλητον, ὅστις θά ἔλθῃ καὶ θά τοὺς ἐνδύσῃ μὲ τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν. Καὶ ὁ Παράκλητος ἐρχεται αἰφνιδίως καὶ ἐπισκιάζει αὐτοὺς. «Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ (διηγεῖται ὁ ἅγιος ἱστορικός) ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον. οὗ ἦσαν καθήμενοι. Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμενοι γλῶσσαι ὥσπερ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν· καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλῶσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι». Ἐπέρχεται ὁ Παράκλητος κατὰ τὴν Πεντηκοστὴν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους ὥσπερ φερομένη πνοὴ βιαία, ἵνα - καθὼς ἐξήγουν οἱ ἅγιοι πατέρες - χαρακτηρίσῃ

τὴν ἐλευθερίαν τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. ἥτις ὡς ἄνεμος ὅπου θέλει πνέει καὶ δέν περιορίζεται. Πληροῖ ὅλον τὸν οἶκον, διὰ τὴν δεικνύμενην καὶ καθολικότητα τῶν ἐνεργειῶν Του. Ἐπικάθηται ἐπὶ τῶν μαθητῶν ἐν εἰδεί γλωσσῶν, ἵνα τὴν παλαιὰν ἀσυμφωνίαν τῆς πυργοποιΐας διαδεχθῇ ἡ ὁμόφωνος ἐν πολυφωνίᾳ θεογνωσία. πορευθέντες δὲ οἱ ἀπόστολοι μαθητεύσουσιν πάντα τὰ ἔθνη, διαδήματα καινοπρεπῆ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἔχοντες. Εἶνε δὲ αἱ γλῶσσαι αὐταὶ πύριναι, ἵνα δι' αὐτῶν τὰ τῆς οἰκουμένης ἁμαρτήματα ὡς ἄκαυτοι κατακαοῦν καὶ ἡ φλογὶν ρομφαία, ἡ τὸν Παράδεισον κλείσασα, ὑποχωρήσῃ πρὸ αὐτῶν. Καὶ μεταποιοῦνται λοιπὸν διὰ τῆς καθόδου τοῦ ἁγ. Πνεύματος οἱ μαθηταὶ μεταποιήσιν θαυμαστήν: οἱ βραδεῖς εἰς εὐκινήτους· οἱ ἄμαθεῖς εἰς σοφοὺς· οἱ ἄλιεῖς εἰς θεολόγους· οἱ δειλοὶ εἰς ἥρωας· οἱ ἐν τῷ ὑπερώῳ ἐγκλειστοὶ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων εἰς σημαιοφόρους μέχρις ἁκρῶν φέροντας ἐνώπιον ἐθνῶν καὶ βασιλέων

τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάντων ὄνομα, παρόμοιοι μὲ τὰ μυστηριώδη καὶ συμβολικά ἐκεῖνα ζῶα τοῦ Ἰεζεκιήλ, τὰ πλήρη ὀφθαλμῶν, τὰ πλήρη πτερύγων, τὰ ἠνωρθομένα ἔχοντα τὰ σκέλη, τὰ μὲ πτερωτοὺς πόδας τὴν οἰκουμένην διασκελίζοντα, τὰ ὡς σπινθῆρες πανταχοῦ ἐκτινασσόμενα, ἵνα πάντας υἱοὺς φωτός καὶ ἡμέρας καταστήσουσιν. Εἶνε ἀνάγκη νὰ σὰς εἰπῶ, ἀγαπητοί, ὅτι ἡ μεταβολὴ αὕτη ὑπῆρξεν ἔργον τοῦ ἁγ. Πνεύματος, ὁπερ, τὸ μαῦρον καὶ ψυχρὸν σίδηρον θερμάναν, μετέδωκεν εἰς αὐτόν ἐκ τῆς θερμότητος καὶ ἐρυθρότητός Του, καὶ ἐκίνει πυρφόρα τὰ χεῖλη των εἰς τὰ συνέδρια καὶ τράς συναγωγάς, καὶ ἀπελογεῖτο Αὐτὸ ἀντ' αὐτῶν, καὶ εἴκνεν εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐφλόγιζε, καὶ ἐθαυματούργει;

Εἶθε αὐτὸ τὸ ἁγ. Πνεῦμα νὰ καθαγιάσῃ τὴν ταπεινὴν γραφὴν μας ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην τυχόν ἐργασίαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μας.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ Μ. ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ

ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 ΑΘΗΝΑΙ 106 82, ΤΗΛ.: 36 28 280

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΩΝ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Πρὸς τὸν εὐσεβῆ λαὸν τοῦ Κυρίου

ΑΘΗΝΑΙ 20 Μαΐου (π. ἡμ.) 1993

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Αἱ δειναὶ περιστάσεις πού διερχόμεθα μᾶς καλοῦν εἰς ἐτοιμότητα λόγω τῶν κύκλῳ ἡμῶν παγίδων καὶ ἐπιβουλῶν, τὰς ὁποίας ἔστησαν εὐστόχως καὶ ἐπιτηδεῖως οἱ ἐχθροὶ τοῦ Χριστοῦ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ Ἀντιχρίστου πατρὸς των διαβόλου.

Τὸ μῖσος κατὰ τῆς ὀρθοδοξίας ἔχει ἀποκορυφωθεῖ τελευταίως εἰς τὴν γείτονα Σερβίαν καὶ ἐμφανέστατα εἰς τὴν χώραν μας ἔχουν ἐνταθῇ τὰ μέτρα καὶ οἱ προπαγάνδες τῶν αἱρέσεων εἰς σημεῖον νὰ ἀνησυχῶμεν ζωηρῶς διὰ τὸ μέλλον τῆς πατρίδος καὶ τῆς φυλῆς μας.

Ὁργιστοὶ προπαγάνδας πληθὺς αἱρέσεων μὲ ἀφθονον χρήμα πρὸς ἐξαγοράν συνειδήσεων συνταράσσει τὴν πατρίδα μας ἀνενοχλήτως καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν μάλιστα τοῦ νόμου, λόγω ἀνεξίθρησκείας τάχα, μὲ τὸ ἀποκορύφωμα τῆς ἐπιβουλῆς διὰ τῶν νέων ἡλεκτρονικῶν ταυτοτήτων.

Ὅπως ἀποκαλύπτεται, τὸ πρᾶγμα ἔχει βαθυτέρας τὰς ἐπιδιώξεις ἀφ' οὗ ἡ Κυβέρνησις ἀνένδοτος εἰς τὰς διαμαρτυρίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ προχωρεῖ ἀκάθεκτος εἰς ἐκτέλεσιν ἐντολῆς ἐξωθεν ἀδιαφοροῦσα εἰς τὰς φωνὰς διαμαρτυρίας τοῦ προδομένου ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Γίνεται ἐμφανές πλέον ὅτι δέν αὐτοκυβερνώμεθα ἀλλὰ ἐγίναμεν ὑποτελεῖς τῶν σκοτεινῶν ἐβραϊομασσονικῶν δυνάμεων πού τείνουν νὰ ἐπικρατήσουν παγκοσμίως.

Δέν χωρεῖ ἀμφιβολία ὅτι στόχαστρον τῶν ἐχθρῶν τῆς ὀρθοδοξίας εἶναι ἡ Ἑλλάς μας ὡς πυρὴν ὀρθοδόξου πίστεως διό καὶ ἐξαπολύονται συγκεντρωτικῶς καὶ ὑπόουλως σφοδραὶ αἱ ἐπιθέσεις ἐξωθεν ἀλλὰ καὶ ἐσωθεν δυστυχῶς διὰ τὴν κατάλυσιν τῆς οὐρανοπέμπτου πίστεως.

Ἐφιστῶμεν ὁθεν τὴν προσοχὴν τοῦ ὀρθοδόξου

λαού απευθύνοντες θερμήν έκκλησιν πρὸς πάντας, ὅπως παραμείνῃτε πιστοὶ μέχρι θανάτου ἐπαγρυπνοῦντες διὰ τὴν υπεράσπισιν τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος μας.

Δέν θά ἐνδώσωμεν οὔτε εἰς ὑποσχέσεις οὔτε εἰς ἀπειλὰς χάριν τῆς ἀκεραιότητος τῶν ἰδανικῶν μας.

Αἱ νέαι ταυτότητες, ἐάν δέν καταργηθῇ ἡ σκοτεινὴ μαγνητοταινία καὶ ἂν δέν ἀναγραφῇ ὑποχρεωτικῶς τὸ θρησκεῦμα εἶναι τὸ προχάραγμα τοῦ Ἀντιχρίστου.

Εἶναι τουλάχιστον ἀστεία τὰ ἐπιχειρήματα περὶ τῆς προαιρετικῆς ἀναγραφῆς τοῦ θρησκευάματος, εἶναι ἐξόφθαλμος ἡ τέχνη τῆς προδοσίας ὥστε ὁ δούρειος ἵππος νά εἰσέλθῃ εἰς τοὺς κρατικούς μηχανισμούς καὶ εἰς αὐτὴν ἀναμφιβόλως τὴν ἐκκλησίαν ἀνενοχλήτως διὰ τὴν ἀφομοίωσιν τοῦ ἐλληνισμοῦ.

Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δέν πρέπει νά καθεύδῃ εἶναι ὥρα νά ἐξεγερθῇ καὶ νά ἀναλάβῃ δραστηρίως τὴν ἐκπόρθησιν τῶν ἐχθρῶν του.

Οὐδεὶς κρύπτει τὸ «πιστεύω» του. Οὐδεὶς ἀνέχεται τὴν πολεμικὴν κατὰ τῆς πίστεώς του. Οἱ Ἑβραῖοι, οἱ αἵρετικοί, οἱ εἰδωολάτραι, οἱ ἄθεοι καὶ ἐξόχως τὸ μουσουλμανικὸν στοιχεῖον διακηρύσσουν στεντορίως τὸ δόγμα τῆς πίστεώς των. Διατί λοιπὸν ὁλος αὐτός ὁ συρφετός ἀντιδρᾷ εἰς τὴν ἀναγραφὴν τοῦ θρησκευάματός μας;

Εὐνόητον τὸ συμπέρασμα, ἡ διάβρωσις καὶ ἐξαφάνισις τοῦ ἑλληνορθόδοξου στοιχείου.

Βεβαίως ἐάν ἡ Κρατικὴ Ἐκκλησία ἐκινεῖτο ὡς ὠφελεε δραστηρίως καὶ ὄχι κατ' ἐρμαφρόδιτον τρόπον, ἡδύνατο νά καλέσῃ εἰς συναγερμὸν τὸν λαὸν δίδουσα τὸ σύνθημα νά ξεχυθῇ εἰς τοὺς δρόμους ὅπως ἐπράξε καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀπαλλοτριώσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, ὅπότεν ἡ κατάστασις θά ἤλλαζεν ἄρδην.

Δύναται ὅμως καὶ τώρα νά τὸ πράξῃ, ὅπότεν καὶ ἡμεῖς θά συμμεθέξωμεν εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν ὡς Ἕλληνες πατριῶται.

Κατὰ τὸ παρόν, κινούμεθα διὰ τῆς παρούσης ὡς προπομποῦ καὶ διὰ μελλοντικὰς κινήσεις καὶ καλοῦμεν κάθε ὑγιὲς ἑλληνικὸν στοιχεῖον εἰς συναγερμὸν διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς φιλάτης ὀρθοδοξίας μας καὶ τῆς γλυκυτάτης πατρίδος μας.

Εἰς τὴν παρούσαν ἐπισυνάπτομεν τὸ ὑπόμνημα τῆς ἱερᾶς ἡμῶν Συνόδου πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, καὶ τὸ ἐντυπον τῆς «Ἐπιτροπῆς Πρωτοβουλίας Ἀγῶνος» διὰ τὰς ἡλεκτρονικὰς ταυτότητας, μέ τὴν παράκλησιν ὅπως μελετηθοῦν ἐπισταμένως ἀπὸ κάθε ἑλληνα ὀρθόδοξον πολίτην καὶ διαδοθοῦν εἰς τοὺς ἀγνοοῦντας τὸν ἐπαπειλούμενον κίνδυνον.

Μετ' εὐχῶν διαπύρων

Διὰ τὴν ἱερὰν Σύνοδον

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Ο ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β'

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Πρὸς

Τὸν Ἀξιότιμον

Ὑπουργὸν Ἑσωτερικῶν

κ. Ἰωάννην Κεφαλογιάννην

ΑΘΗΝΑΣ

Κοινοποιήσις

- 1) κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας
- 2) κ. Πρωθυπουργόν
- 3) κ. Ὑπουργὸν Προεδρίας τῆς Κυβερνήσεως
- 4) κ. Ὑπουργὸν Ἐθνικῆς Ἀμύνης
- 5) Ἡμερήσιον Τύπον

Ἀξιότιμε κ. Ὑπουργέ,

Ἡ ἱερὰ ἡμῶν Σύνοδος ποιμαντικῶς προϊσταμένη 300.000 θρησκευομένου λαοῦ εἰς τὴν χώραν μας δέχεται ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον πολλὰς ἐνοχλήσεις καὶ διαμαρτυρίας τοῦτου διὰ τὸ σοβαρὸν θέμα τῶν νέων ἡλεκτρονικῶν ταυτοτήτων. Ἀνέβαλε δὲ ἐπὶ πολὺ τὴν ὀριστικὴν ἀντιμετώπισιν τοῦ σοβαροῦ

προβλήματος τελοῦσα ἐν ἀναμονῇ τῆς δεούσης προσοχῆς ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰς πολλὰς διαμαρτυρίας πολλῶν ἀξιολόγων παραγόντων καὶ σωματείων, ὡς καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἐπὶ ὑπουργίας τοῦ προκατόχου σας, πρὸς πρόληψιν δυσαρέστων ἐξελίξεων λίαν ἀσυμφόρων, εἰς καιρὸν ποῦ ἐπιβάλλεται ὁμοψυχία καὶ ἐσωτερικὴ ἐνότης τοῦ λαοῦ διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς κρισιμότητος ποῦ διέρχεται τὸ Ἔθνος.

Ἐπειδὴ ὅμως δέν βλέπει φωτεινοὺς ὀρίζοντας διὰ τὸ συμφέρον τοῦ τόπου, ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν εἰς εἰδικὴν σύσκεψιν νά πάρῃ θέσιν ἀνταποκρινόμενῃ εἰς τὸ ποιμαντικὸν καθήκον τῆς καὶ τὴν εὐθύνην αὐτῆς ἐναντι Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Ἀπευθύνεται ὅθεν πρὸς ὑμᾶς ὡς ἀρμοδίων διὰ τὸ σοβοῦν κακὸν ἐνεκα τοῦ μεγάλου ἀναβρασμοῦ τοῦ λαοῦ προτρέπουσα τὴν ἐντιμότητά σας καὶ πάντας τοὺς ὑπευθύνους ὅπως μὴ κωφεύσετε εἰς τὴν μετὰ ἀγανακτήσεως διαμαρτυρίαν του ἀλλὰ ἐλθετε ἀρωγοὶ καὶ εὐήκοοι εἰς τὰ θρησκευτικὰ του αἰσθήματα καὶ ἀσφαλιστικά τῆς προσωπικῆς ζωῆς

του δικαιώματα διά της καταργήσεως του νόμου 1599/1986 περί νέου τύπου ηλεκτρονικών ταυτοτήτων ως και την τροποποίησιν τούτου διά του Ν. 1988/1991, λίαν ασυμφόρους διά τό μαρτυρικών Έθνους μας.

Ουδείς λόγος δικαιολογεί, Κύριε Υπουργέ, την Κυβέρνησιν διά μίαν τόσον μεγάλην αναταραχήν έγκυμονούσαν κινδύνους μέ άπροβλέπτους έπιπτώσεις.

Είναι πολύ έξοργιστικόν ότι δέν παρέχονται ούτε διευκρινήσεις ούτε έγγυήσεις διά την μυστικότητα της ήλεκτρονικής ταινίας των ταυτοτήτων και τά κρυπτογραφικά σύμβολα, συμφώνως προς την άνακοίνωσιν της Έφημερ. της Κυβερνήσεως α.φ. 421/2/6/92, ύποκαθιστώντα τόν λαόν και δημιουργούντα την ύπόνοιαν ότι σύρεται ύπόδουλος ούτος σκοτεινών επιδιώξεων ξένων έντολών.

Έχουν γραφεί εις τόν τύπον άρκετά και έχουν σταλεί πλείσται όσαι διαμαρτυρίαι προς την Κυβέρνησιν και έχουν λεχθή πολλά μέ τά ραδιοηλεκτρικά μέσα διά τό έπαπειλούμενον κακόν, αλλά ούτε στοιχειώδης άπάντησις δέν έχει δοθή από τούς ύπευθύνους, ούτε καν προσοχή καταβάλλεται εις την άγωνίαν του λαού, πράγμα έξοργιστικόν και ύποπτον διά την άδιαλλαξίαν και καταφρόνησιν του.

ΚΑΤΑ ΤΑΥΤΑ:

Ημείς, συνεπείς προς την Άποστολικήν έντολήν «πειθαρχείν δεί Θεώ μάλλον ή ανθρώποις», ως όρθόδοξοι Έλληνες άποδοκιμάζομεν τά κρυπτογραφόμενα και κρυπτογενόμενα ζητούντες την διασφάλισιν των ανθρώπινων δικαιωμάτων μέ την κατάργησιν των ως άνω νόμων, ώστε νά εκλείψη και κάθε ύπόνοια άφ' ενός, διά πιθανήν κρυπτογράφησιν του άντιχρίστου άριθμού 666 ή και μελλοντικήν παρουσίαν αυτού επί της περιέργου μορφής και του τύπου των νέων ταυτοτήτων και άφ' έτέρου, διά τόν σεβασμόν του προσωπικού άπορρήτου, ώστε νά μή δημιουργείται ή έντύπωσις ότι σύρεται δέσμιος ό περιούσιος λαός του Θεού, τό εκλεκτόν δηλαδή έλληνικόν Έθνος εις μελλοντικές περιπετείας, ως ύποχείριον της έβραιοκρατείας.

ΔΗΛΟΥΜΕΝ ΔΕ ΟΤΙ:

Δέν θά παραλάβωμεν τοιαύτας ταυτότητας μέ οίανδήποτε συνέπειαν της άρνήσεώς μας, έφ' όσον φέρουν 1) ήλεκτρομαγνητικήν ταινίαν μυστικού και άγνώστου περιεχομένου, τό όποϊον χαρακτηρίζεται πανθομολογουμένως ήλεκτρονικόν φακέλωμα του πολίτου 2) τά γνωστοποιηθέντα διά της ως άνωτέρω Ε.Κ. ύποπτα μυστικά σύμβολα κ.λ.π. και 3) την μή άναγραφήν του θρησκεύματος. Διότι κάθε τί άλλο παρά ταυτότης πολίτου και δή Έλληνας όρθοδόξου Χριστιανού δύναται νά χαρακτηρι-

σθή τό έν λόγω έντυπον, διά τόν λόγον ότι ό κάτοχος του ύποχρεούται άκων νά τό δεχθή βεβαιών ένυπογράφως και διά λογαριασμόν του τό επί της ήλεκτρομαγνητικής ταινίας άγνώστου δι' έαυτόν περιεχόμενον της βιογραφίας του.

Δεδομένου δέ, ότι πολλά κράτη της ΕΟΚ ως και ό άμερικανικός λαός δέν έχουν καν ταυτότητας, ή σεβαστή Κυβέρνησις έπωμίζεται ένα τεράστιον πρόβλημα μέ ύπευθυνότητα διά τάς πολλές έπιπτώσεις και αντίδράσεις που θά σημειωθούν.

Ποιούμεθα όθεν εκκλησιν εις τά έλληνοχριστιανικά ιδανικά σας προς πλήρη κατανόησιν της άγωνίας μας εκ των εκτεθέντων, ώστε νά προβήτε όσονούπω εις την άμεσον κατάργησιν του έν λόγω νόμου όσον άφορά τάς ήλεκτρονικές ταυτότητας, διά την γαλήνευσιν των συνειδήσεών μας.

Προς τούτοις, διατελούμεν εύχόμενοι τόν άνωθεν φωτισμόν και την συμπαράστασιν του Θεού εις τό επίμοχθον έργον σας διά την σωτηρίαν της πατρίδος μας από πάσης άπειλής έσωθεν και έξωθεν και την έδραίωσιν της ειρήνης εις τούς αντιμαχομένους λαούς.

Μετά τιμης
Διά την Έράν Σύνοδον
Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
Ο ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Β'

Εις τό προς την Κυβέρνησιν Υπόμνημα διά τάς νέας ταυτότητας, έλήφθη ή κατωτέρω άπάντησις υπό του κ. Πρωθυπουργού.

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Αθήνα, 27-5-1993
Αρθ. Πρωτ.: 41598

Μακαριώτατον
Αρχιεπίσκοπον Χρυσόστομον,
Εκκλησία Γ.Ο.Χ. Ελλάδος,
Κάνιγγος 32,
106 82 Αθήνα.

Μακαριώτατε,

Ο Πρωθυπουργός έλαβε και διάβασε μέ προσοχή την έπιστολή Σας, και θά ήθελε νά Σας ένημερώσει ότι διαβιβάσθηκε λόγω άρμοδιότητος στον Υπουργό Έσωτερικών, κύριο Κεφαλογιάννη, ό όποιος και θά σās ένημερώσει σχετικώς.

Μέ Σεβασμό,
Πέτρος Π. Παπαγεωργίου

Β' ΜΕΡΟΣ

Ο όμιλων ιεροκήρυξ αρχιμ. π. Χρυσόστομος Βάρκας.

Ο άνθρωπος ζητά επίμονα κάτι να τον στηρίξει, κάποιο χέρι να τον καθοδηγήσει, γνωρίζει και ο ίδιος εκ πείρας ότι οι νοσηρές εξαρτήσεις δεν υποκαθιστούν την ενότητα των ψυχικών του δυνάμεών του, την ισορροπία του, δεν τον προσανατολίζουν όρθα στο χάος που ανά πάσα στιγμή απειλητικά τον κυκλώνει υπάρχει διέξοδος. Ασφαλώς αδελφοί μου, διέξοδος μία και μοναδική, Ο Θεός, ο Κύριος ήμων Ιησούς Χριστός. Και επειδή εκπροσωπούμαι ένα μέλος της εκκλησίας, γιατί εκκλησία είμαστε όλοι κληρικός και λαός θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή σας σε όρισμένα που έχω να πω. Ποιά είναι η στάσις μας και οι θέσεις έμας όλων των ορθοδόξων χριστιανισμών και ιδιαίτερα των Ελλήνων ορθοδόξων χριστιανών, που έχουν γεννηθεί και βαπτισθεί και μεγαλώσει σε ένα χώρο κατ'έξοχήν ορθόδοξο. Ομολογώντας στην συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού το όνομα της αγίας και όμοουσίου και αδιαιρέτου Τριάδος. Ποιά λοιπόν η στάσις εκείνων που ομολογούν τον Χριστόν ως Σωτήρα και λυτρωτήν της ζωής τους έναντι όλων αυτών των τεκταινομένων. Τά γεγονότα αδελφοί μου τά αλεπάλληλα και δυσίοιωνα για τό έθνος μας και για την άγιωτάτη πίστη μας δεν πρέπει να αφήσουν αδιαφόρους. Ο ορθόδοξος ελληνικός λαός βάλλεται πενταχόθεν. Είναι στο

στόχαστρο των έχθρων του. Όλα τά προσναφερόμενα πού όλίγα από αυτά αναφέραμε έλλείπει χώρου και χρόνου παίρνοντας μία ιδέα του τί τεκταίνεται ανά τον κόσμο είναι για να μάς άφυπνίσουν από τον θανατικό και ψυχοφθόρο πνευματικό λήθαργο.

Όρα γάρ έστι ήμάς έξ ύπνου έγερθήναι. Η Έλλάδα δυστυχώς εύρίσκεται αυτές τίς κρίσιμες γι' αυτήν στιγμές σε ύπνο, μάλιστα σε τέτοιο μεγάλο βαθμό πού χρειάζεται να κλυδωνισθή για να ξυπνήση. Δεν είναι μόνο ασφαλώς αυτό. Έχει παραμπίε στο πετσί της ή άδιαφορία, ή άνεμελιά, ή νωχέλεια, ή άγνοια, μέ παράλληλη συνάρτηση τον έγώισμό, τη φιλαυτία, την καλοπέραση, και την ιδιοτέλεια, έχασε τη πνευματική διαύγεια και δεν μπορεί να δη πλέον τί γίνεται ή τί μαγειρεύεται μέσα στο ίδιο του τό σπιτί, εξαίρέσει βεβαίως όρισμένων καλοπροαιρέτων, αλλά και ύπευθύνων ως πρός τά πνευματικά θέματα ανθρώπων, οι όποιοι προσπαθούν να άφυπνίσουν τίς νυσταγμένες, άν όχι κοιμισμένες, συνειδήσεις των Έλλήνων. Έχει περιπέσει δυστυχώς ή Έλλάδα μας από τά πλοκάμια των προδρόμων του άντιχρίστου σε τέτοιο ναρκοπέδιο, πού άν δεν την λυπηθεί ο Θεός και βάλει πάλι τό χέρι του, φοβούμαι ότι θα κλάψωμε πολύ πικρά επί των έρειπίων. Η πολεμική αυτή ή φοβερή κατά της Έλλάδος και της Ορθοδοξίας είναι από πολλών χρόνων και αιώνων. Όμως θα μπορούσαμε να χαρακτηρίσουμε τά τελευταία δέκα έως είκοσι έτη εις την πλέον μεθοδευμένην επίθεση των σκοτεινών δυνάμεων κατά της πίστεώς μας. Και αυτό γιατί είναι τό μόνο χριστιανικό ορθόδοξο έθνος πού ζεί σήμερα μέ δημοκρατία και έλευθερία. Η Έλλάδα είναι τό κάστρο πού βαστάει άκόμα, ή Έλλάδα είναι ή μητρόπολις της ορθοδοξίας, αυτό τό μικρό είναι ή μητρόπολις της ορθοδοξίας, αυτό τό μικρό σε έκταση κρατίδιο, αλλά και σε αριθμό πληθυσμού και πιστών αλλά όχι μικρό σε καρδιά και παλμό, όταν χρεισθή, αυτό πρέπει πάση θυσία να πέση τό κάστρο της πνευματικής του δυνάμεως και όταν αυτό κατορθωθεί όλα τά άλλα είναι πολύ εύκολα για αυτούς, γνωρίζοντας και τίς άδυναμίες του Έλληνα όλοι οι έχθροι μας (ξενομανία, μιμητισμό κ.λ.π.), όλα τά άλλα τακτοποιούνται.

Εάν κάνουμε μία άνδρομή εις τό πρόσφατο παρελθόν θα δούμε ότι τά πράγματα αλλάζουν, δεν φαίνονται και τόσο άνθηρά και για την Έλλάδα όπως νομίζουμε. Βέβαια ή ένταξή μας εις την Ευρωπαϊκήν Οικονομικήν Κοινότητα φάνηκε ότι θα

άλλάξη τό οικονομικό πρόσωπο τής 'Ελλάδος, θα φέρη αλλαγή, νέες ημέρες, καί καλύτερες καί άνετότερες καί πλουσιότερες. Τό σύστημα τό εύρωπαϊκό τό όποϊον βεβαίως εΐναι στά χέρια τών σιωνιστών, έξαναγκάζει τήν 'Ελλάδα, έπειδή βραδυπορεί νά τρέξη σέ όλους τούς τομείς γρηγορότερα, πώς θά συγκριθή μέ τίς προηγμένες χώρες τής Εύρώπης, πώς θά ανταποκριθίη στίς απαιτήσεις τών καιρών καί στήν νέα τάξη πραγμάτων, πού επί τροχάδην μās επιβάλλεται (λέγε νέα έποχή πραγμάτων). Κάθε τι πού έχει σχέση μέ πίστη καί μάλιστα γιά όρθοδοξία καί έκκλησία, αυτά πρέπει νά χαρακτηρισθούν ως αναχρονιστικά, ύπανάπτυκτα, όπισθοδρομικά, σκοταδιστικά, δέν έχουν σχέση καί δέν πρέπει νά έχουν μέ τή νέα τάξη πραγμάτων, αρχίζει νέα μεταβατική περίοδος καί κοινωνικός μετασχηματισμός. Οί όλίγοι θά επιβληθούν εις τούς πολλούς. Γιά νά πετύχη όμως αυτό τό μεγαλειόβολο έργο του διεθνούς σιωνισμού πρέπει πρώτα άπ' όλα καί πάνω άπ' όλα νά πέση τό δυναμικό κάστρο τής όρθοδοξίας στήν 'Ελλάδα, γιά νά εΐναι εύκολη ή λεία κατόπιν όλων τών επί μέρους άλλων πραγμάτων. Καί ασφαλώς μέσα σ' αυτά τά σχέδια τών σκοτεινών δυνάμεων έχει βάλει καί τό δικό του πλοκάμι τό Βατικανό (ό παπισμός), ό αιώνιος έχθρός τής όρθοδοξίας καί του έλληνισμού. Μή ξεχνάτε τί κατάφερε ό φοβερός αυτός έχθρός τής πίστεώς μας, νά καταφέρη μόλις τόν είκοστό αιώνα, τό 1924 σάν πρώτο βήμα άλώσεως τής όρθοδοξίας μέ τήν αλλαγή του πατροπαράδοτου καί αιώνοβίου έορτολογίου της, νά καταφέρη τό πλήγμα τής διασπάσεως τής ένότητος τής πίστεώς του μέσα στον χώρο τής πατρίδος σέ συνεργασία βέβαια μέ τόν έπάρατο οίκουμενισμό. Γιατί ξέρετε τί θά πη οίκουμενισμός. Θά πη όλες οι θρησκείες, όλα τά δόγματα, όλο τό συνοθύλευμα τών θρησκειών καί δογμάτων καί παραφυάδων, ένα τήν αγάπη τών ανθρώπων όλων, γιά τήν ειρήνη δηθεν καί γιά τήν αγάπη τών ανθρώπων όλων, γιά τήν ειρήνη δηθεν καί γιά τήν αγάπη ενός γεννηθέντος τέρατος πού λέγετε οίκουμενισμός, ίσον πανθηρσκευτισμός.

Γευθήκαμε λοιπόν αρκετούς καρπούς, από τήν αγαπημένη μας αδελφή τήν ΕΟΚ τά τελευταία χρόνια. Ποιός μπορεί νά λησμονήση τόν πολιτικό γάμο πού θεσπίστηκε παρ' όλες τίς αντιδράσεις τών εκατοντάδων χιλιάδων του λαού καί μάλιστα ισόκυρος μέ τόν θρησκευτικό, μέ τό μεγάλο αυτό μυστήριο τής έκκλησίας μας κατά τόν απόστολο Παύλο, ποιός λησμόνησε τό αυτόματο διαζύγιο, τήν βιαίαν διάλυσιν τής οικογενείας, καθότι ή οικογένεια εΐναι τό πλέον υγιές κύτταρο τής κοινωνίας μας καί μάλιστα μέ τήν κάλυψη του νόμου, ίσχυρι-

ζόμενοι ότι πολλοί άνθρωποι εύρισκόμενοι έν διαστάσει έπρεπε νά ελευθερωθούν; Ποιός άκόμη άν θέλετε λησμονεί τήν άποποινικοποίηση τής μοιχείας, τό φοβερό αυτό θανάσιμο άμάρτημα νά δικαιώνεται καί νά μήν άποτελεΐ άδίκημα; Έπειτα τό φοβερό έγκλημα τών άμβλώσεων, μέ τό επικάλυμμα δηθεν τής άπολύτου ελευθερίας τής γυναικός στήν προτίμηση άν άν κρατήση ή θά άποβάλη τό κυοφορούμενον έμβρυον μέσα της. Γιά φανταστήτε άδελφοί μου ό χορηγός τής ζωής νά διδη ζωή στον άνθρωπο καί ό ίδιος ό άνθρωπος πού εΐναι συνεργός νά αφαιρή έπειδή καί μόνον του διδει τό δικαίωμα αυτό ή πολιτεία βάσει νόμων νά έγκληματή χωρίς φόβον Θεού καί χωρίς τήν πολιτειακή τιμωρία. Τί λόγο θά δώσουν στό Θεό αυτοί πού τό διαπράτουν; Φθάσαμε έδω στήν κοιτίδα τής όρθοδοξίας μας νά καταργήσουν τήν μεγάλην καί πανίερον ήμέραν τής Κυριακής, καθ' ήν ό Πανάγαθος Θεός καί Παντοδύναμος Κύριός μας καθηγίασε μέ τήν πανένδοξο καί λαμπροφόρον άνάστασή Του αυτή τήν κλητή καί αγία ήμέρα τήν βασιλίδα καί κυρία κατά τόν αναστάσιμο κανόνα. Μέ τήν αιτιολογία ότι πρέπει λόγω τουρισμού νά έξυπηρετούνται οι άδελφοί μας ξένοι καί συνεταίροι μας. Ένώ γιά μās τούς όρθόδοξους έλληνες άποτελούσε, καί άποτελεΐ τήν κορωνίδα τής εβδομάδος καί κατ' αυτήν δηλαδή τήν ήμέρα τής Κυριακής άνεπαύετο ό έλληνας όρθόδοξος επιτελών τά χριστιανικά του καθήκοντα (δηλαδή του έκκλησιασμού καί γενικά ότι καλόν έργον αγάπης καί ευποιΐας καί καλωσύνης) νά καταργείται λοιπόν ή Κυριακή άργία άπό ένα όρθόδοξο στή συντριπτική του πλειοψηφία κράτος, όπως τό ελληνικό, χάριν τών ξένων σκοπόντων, χάριν του μαμωνά μέ άπώτερον σκοπόν βέβαια, στό προσεχές μέλλον τήν πλήρη κατάργησιν τής αγίας ήμέρας τής Κυριακής καί επικράτησιν πλέον του έβραϊκού Σαββάτου πρός πλήρη χαράν καί αγαλλίαςιν τών Σιωνιστών σκοταδιστών μέ άπώτερον σκοπόν τήν λησμονία πλέον τής ήμέρας αυτής γιά τίς επερχόμενες ελληνικές γενιές. Καί σās έρωτώ. Πού βαδίζομεν έμείς, οι όρθόδοξοι έλληνες, ποιον δρόμον αντίχριστον έχομε πάρει;

Η ευθύνη μας εΐναι μεγάλη. Πιστεύομε πλέον εις τόν Κύριόν μας; Τί σημαίνουν όλα αυτά, γιά μās τούς πιστούς όπαδούς τής όρθοδοξίας; Όταν δίπλα μας οι άλλοι όμόδοξοι μέ μās λαοί, οι πολυβασανισμένοι καί πολυκουρασμένοι, όταν έμείς έδω καλά περνούσαμε καί περνάμε, προσπαθούν μέ όλες τους τίς δυνάμεις νά κρατήσουν τό φρόνημα τής όρθοδοξίας όρθιο καί άκέραιο παρ' όλες τίς αντίξοες καί δυσμενείς συνθήκες διαβιώσεώς των. Μήν περιμένουμε βοήθεια από κανένα, μόνον

μας θά δώσουμε τή μάχη, ἐμεῖς ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι οἱ κρατοῦντες γερά καί ἀπαρασάλευτα καί ἀνόθευτα τήν πίστη μας. Ἡ κρατική ἐκκλησία εἶναι ἀνίσχυρη λόγω τοῦ κρατικοῦ κορβανᾶ δέν μπορεῖ νά ἀντιταχθῇ, δέν ἔχει δόντια γερά, εἶναι κάτω ἀπό τό βαρὺ ἄρμα τῆς πολιτικῆς ἐξαρτήσεως καί συμμαχεῖ, γιατί δέν μπορεῖ νά κάνῃ ἀλλοιῶς καί παραχαράσσει καί ἀλλοιώνει πολλές φορές τό φρόνημα τῆς ὀρθοδοξίας μας. Ἐμεῖς ὅμως οἱ γνήσιοι ὀρθόδοξοι ἀποκαλούμενοι χριστιανοί, σέ μᾶς ἔλαχε ὁ κληρὸς τί θά κρατήσουμε ἢ τί θά ἀνταλλάξουμε, καί ἀλλοίμονον ἂν ἀνταλλάξουμε πράγματα τῆς πίστεώς μας.

Γιά ὅλους τοὺς συνειδητοὺς ὀρθοδόξους ἡ Κυριακή εἶναι ἡμέρα τοῦ Κυρίου. Ὁ γδὸν εἶπαν, εἶναι ἡ ἡμέρα μετὰ τὴν ἐβδόμην, δηλαδὴ ἡ Κυριακή. Καί πολὺ εὐστόχως καί ἐπιτυχῶς ὀνομάζεται ὁ γδὸν, διότι ὅπως παρατηρεῖ ὁ Μ. Βασίλειος «ἐξω κεῖται τοῦ ἐβδοματικοῦ τούτου χρόνου». Ξεφεύγει ἀπὸ τὴν ἀνακύλησι τῶν ἡμερῶν ποὺ ἀπαρτίζουν τὸν παρόντα βίον καί ἀποτελεῖ σημεῖον ἐπαφῆς μας μέ τὴν αἰωνιότητα. Κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέρα συμπληρώνει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος ἔχουμε τό τῆς σωτηρίας γενέθλιον, δηλαδὴ ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου μας ποὺ ἐορτάζομεν τὴν Κυριακὴν ἀποτελεῖ γιὰ μᾶς τοὺς χριστιανούς τὴν ἀρχὴν τῆς προσωπικῆς μας ἀναστάσεως καί σωτηρίας (πρὸς γὰρ τὴν ἄνω φέρει κατάστασιν). Δηλαδὴ κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν καθὼς ἐορτάζομεν τὴν ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ Σωτῆρος πανηγυρίζομεν καί τὴν ἰδικὴν μας σωτηρία προγευόμεθα κατάστασιν ἀναστάσεως τρισευλογημένην, ζωὴν μακαριότητος τοῦ Παραδείσου. Αἰσθανόμεθα τὴν εὐλογίαν τοῦ ἐν Τριάδι ἀπείρου Θεοῦ μας νά ἐλκύεται εἰς τὰς ψυχὰς μας. Τὴν ἡμέραν αὐτὴν συνειδητοποιοῦμεν καλύτερα καί ἐπιβεβαιώνομεν τό γεγονός, ὅτι εἴμαστε εἰκόνες Θεοῦ μέ προορισμόν οὐράνιον ὑπέροχον, ἐκπληκτικόν, τό καθ' ὁμοίωσιν, τὴν θέωσιν. Καί ὅλα αὐτὰ μᾶς τὰ ὑπενθυμίζει ἢ μᾶλλον μᾶς ὁδηγεῖ καί μᾶς φέρει πρὸς αὐτὰ ἡ Κυριακή «ἡ ὁ γδὸν ἡμέρα», ἡ ἡμέρα «τοῦ μέλλοντος αἰῶνος». Ὁ Μ. Βασίλειος καί πάλι παρατηρεῖ ὅτι ἡ Κυριακή ὀνομάζεται συχνά «μία» ἀντὶ «πρώτη». Διατί; Διότι ὄντως εἶναι ἡ ἡμέρα αὐτὴ κάτι πολὺ περισσότερο ἀπὸ «πρώτη». Εἶναι μοναδική. Μία, ἀσύγκριτη. Καί διότι ἐπίσης ἀποτελεῖ «τοῦ αἰῶνος» τὴν εἰκόνα, ὅπου δέν θά ὑπάρχῃ ἐναλλαγή καί διαδοχὴ ἡμερῶν, ὅπου τὰ πάντα θά εἶναι ἓνα διαρκές παρόν, μία ἡμέρα ὁλόφωτος διαρκῆς ἀνέσπερος, ἀδιάδοχος καί ἀτελεύτητος. Ἡμέρα Κυρίου πρὸς τὴν ὁποία σήμερα ἀντιστοιχεῖ ἡ Κυριακή καί αὐτὴ ἀκριβῶς ἀνυψώνει τὴν «ἐννοιαν» τὸν νοῦν μας «πρὸς τὴν μέλλουσαν ζωὴν». Ὁ δὲ ἅγιος Νικόδημος συμπληρώνει ὅτι

«τώρα μὲν εἶναι τόπος τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ἡ Κυριακή, τότε δὲ ἔχει νά εἶναι αὐτός ἐκεῖνος ὁ ὁ γδὸν αἰὼν». Πῶς λοιπὸν νά μὴν κτυποῦν χαρμόσυνα οἱ καμπάνες αὐτὴν τὴν ἡμέρα; Πῶς νά μὴν ξυπνᾷ ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ μέ ἀγαλλίασιν καί ἰσχυρόν πόθον νά συγκεντρωθῇ τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου; Καί ἐκεῖ δηλαδὴ στὴν ἐκκλησία νά ζήσῃ τό θαῦμα μαζί μέ τοὺς ἁγίους ἀγγέλους νά ἀναπέμψῃ τὸν τρισάγιον ὕμνον εἰς τὴν Ζωοποιὸν Τριάδα.

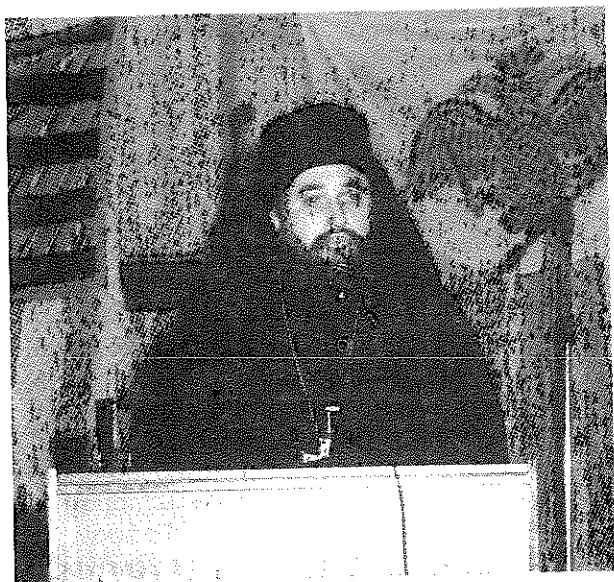
Μαζί μέ τίς Μυροφόρες νά συναντήσῃ τὸν Ἀναστάντα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν καί νά τοῦ κρατήσῃ εὐλαβικά τοὺς πόδας. Μαζί μέ τοὺς ἁγίους ἀποστόλους νά τὸν ὑποδεχθῇ εἰς τό ὑπερῶν τῆς Ἱερουσαλὴμ μέ ἀνέκφραστον ἀγαλλίασιν καί εἰρήνῃ. Μαζί δὲ μέ τὰ πλήθη τῶν ἀπ' αἰῶνος ἁγίων νά προσεγγίσῃ ἐμφοβος τὰ τίμια δῶρα διὰ νά μεταλάβῃ αὐτό τό Πανάχραντο σῶμα καί τό τίμιο καί ζωηφόρο αἷμα τοῦ Θεανθρώπου. Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς εἰς τό ἔργο του «Δεκάλογος τῆς κατὰ Χριστόν Νομοθεσίας» δίδει τίς ἐξῆς θεοφώτιστες συμβουλές. «Ταύτην τὴν ἡμέραν δηλαδὴ τὴν Κυριακὴν ἀγιάσεις... καί τοῖς ὑπὸ σοῦ καί τοῖς μετὰ σοῦ (εἰς ὑπαλ. καί οἰκείους) πᾶσαν ἄνεσιν παρέξεις. Ἵνα ὁμοῦ δοξάσῃτε τὸν ἀναστάντα καί συναναστήσαντα τὴν ἡμετέραν φύσιν. Καί μνησθήσῃ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος... καί προσκαρτερήσεις ἐν αὐτῇ τῷ τοῦ Θεοῦ Ναῶ» ἐφαρμόζοντας δὲ ἀλληγορικῶς κάποιες ἐπὶ μέρους διατάξεις τοῦ παλαιοῦ δεκαλόγου συνεχίζει. «Τό τε πῦρ τῶν παθῶν οὐκ ἐκκαύσεις καί τό βάσταγμα τῆς ἁμαρτίας οὐκ ἄρεις· καί οὕτω τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων ἀγιάσεις σαββατίζων τὴν τῶν κακῶν ἀπραξίαν».

Τὴν ἡμέρα λοιπὸν αὐτὴν καλοῦμεθα νά μεταβούμε καί ἀνυψωθοῦμε ἀπὸ τὴν προσωρινότητα στὴν αἰωνιότητα, ἀπὸ τὴν μικρότητα σὲ μεγαλεῖον, ἀπὸ τὴν κοσμικότητα στὴν ἀγιότητα. Καί μέσω αὐτῆς νά ἀνυψώσωμεν καί ἀγιάσωμεν ὅλες τίς ὑπόλοιπες ἡμέρες ὅλη τὴν ζωὴν μας. Νά ἡμπορέσωμεν μέ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ νά ζήσωμεν ἀπὸ τώρα εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ἡμῶν καί ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀγιασμός καί σεβασμός πρὸς τὴν ἡμέραν τῆς Κυριακῆς πρωτίστως σημαίνει «σεβασμός καί ἀγιότητα» ποῦ ἔχει ἡ ἡμέρα τοῦ Θεοῦ. Ἐάν κάθε ἡμέρα ἡ ἁμαρτία εἶναι κακὸν τὴν Κυριακὴ ἀποτελεῖ καί ἀσέβειαν καί βεβήλωσιν πρὸς ἱερόν καί ἀφιερωμένον εἰς τὸν Θεόν χρόνον. Ἀλλὰ καί ἡ σπατάλη δυνάμεων καί ἡ ἀπασχόλησις καί ἡ ἐμπορία καί ὁ περισπασμός εἰς θέματα κοσμικὰ ἐνέχουν τό στοιχεῖον τῆς παραθεωρήσεως πρὸς τὴν ἁγίαν ἡμέραν. Ὑποτιμοῦν τὴν σημασίαν της καί μᾶλλον ἀποδυναμώνουν παρά ἐνισχύουν τὸν ἁγιασμόν της.

ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΟ Γ' ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΜΕΡΟΣ

Αἱ νέαι ταυτότητες καὶ ὁ προβληματισμός τῶν Ὁρθοδόξων

Β' μέρος

**Ὁ ὁμιλῶν Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Μ. Θεσ/νίκης,
ἀρχιμ. π. Μακάριος Καβακίδης.**

Ὅλα αὐτά καὶ ἄλλα δέ συνθέτουν μίαν νέαν ταυτότητα τῆς μαύρης μαγείας· τοῦ ν. 1599/86 ὡς ἐχαρακτήρησεν ταύτην ὁ Ν. Ψαρουδάκης· (ὄρα Ο.Τ. 30/10/92). Ἐξ ὧν αὐτῶν ἡλίου φαεινότερον ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ ταυτότης τοῦ ν. 1599/86 εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ὀρθοδόξων πρέπει νὰ εἶναι καταδικασμένη. Ὅπως μιά μάχαιρα χρησιμοποιεῖται εἰς διακονικὴν καὶ εἰς φονικὴν χρῆσιν καὶ ἡ μὲν διακονικὴ χρῆσις εἶναι ἀθῶα καὶ ὠφέλιμος, ἡ δὲ φονικὴ κατακριτέα καὶ ψυχόλεθρος, οὕτω καὶ ἡ ταυτότης, ὅσο χρησιμοποιεῖται εἰς διακονικὴν χρῆσιν εἶναι ἀθῶα καὶ ὠφέλιμος (τούτου ἕνεκα οὐδεμία διαμαρτυρία διευτυπώθη καὶ ὑπ' οὐδενός εἰς τὸ σημερινόν ἰσχύον καθεστῶς τοῦ δελτίου ταυτότητος), ὅσον ὅμως χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ἀντιχρίστου εἶναι κατακριτέα, ψυχοβλαβὴς καὶ πάντῃ ἀπαράδεκτος ἀπὸ τοὺς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς.

2. Τί εἶναι ἀντίχριστος.

Ἡ ἀκρότης τῶν θεολόγων ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός εἰς τὸ περὶ ἀκριβοῦς τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως σύγγραμά του, μεταξύ ἄλλων λέγει ὅτι θὰ ἔλθῃ ὁ ἀντίχριστος εἰς τὸ τέλος τοῦ αἰῶνος, ὅταν κηρυχθῇ τὸ Εὐαγγέλιον εἰς ὅλα τὰ ἔθνη, διὰ νὰ δοκιμάσῃ τοὺς ἀσεβεῖς Ἰουδαίους. Διότι ὁ Κύριος εἶπεν πρὸς αὐτοὺς «ἐγὼ ἦλθα ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ πατρός μου, καὶ οὐ λαμβάνετε με, ἔρχεται ἄλλος ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ κακεῖνον λήψετε». Πρὸς ἕλεγ-

χον τῶν Ἰουδαίων θὰ ἔλθῃ ὁ ἀντίχριστος, διὰ νὰ εἶναι ἀναπολόγητοι ἐπειδὴ δὲν ἐδέχθησαν τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν ὡς υἱόν τοῦ Θεοῦ καὶ Θεόν καὶ θὰ δεχθῶν τὸν πλάνον ἀντίχριστον ὅστις θὰ λέγῃ τὸν ἑαυτὸν τοῦ Θεοῦ. Θὰ εἶναι ἄνθρωπος γεννημένος ἀπὸ πορνείαν καὶ θὰ δεχθῇ **ὅλην** τὴν ἐνέργειαν τοῦ σατανᾶ. Θὰ ἀνατρέφεται κρυφὰ καὶ ἀπότομα προσποιούμενος ἀγιότητα, θὰ ἀναλάβῃ νὰ εἰρηνεύσῃ τὴν ἀνθρωπότητα τὴν ὁποία οἱ πρόδρομοί του θὰ ἔχουν ἐγείρει εἰς μάχας, καὶ φιλονικίας. Θὰ κυριαρχήσῃ καὶ θὰ καταδιώξῃ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ μέ ὅλα τὰ πονηρὰ μέσα. «Ἐν σημείοις καὶ τέρασι ψεύδους» θὰ σαλεύσει ἂν ἦταν δυνατόν καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. Θὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἀγοράζειν καὶ πωλεῖν εἰς ἐκείνους ὅπου θὰ δεχθῶν τὸ χαρακτῆρα τοῦ θηρίου, ἢ τὸ ὄνομα, ἢ τὸν ἀριθμὸ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ 666. Θὰ φονεύσῃ τοὺς προφῆτας Ἡλίαν καὶ Ἐνῶχ οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποσταλοῦν διὰ νὰ στηρίξουν τοὺς πιστοὺς. Τέλος θὰ ἔλθῃ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἀπὸ τὸν οὐρανόν, καθ' ὃν τρόπον τὸν εἶδον οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι ἀνερχόμενοι «μετὰ δόξης καὶ δυνάμεως καὶ ἀνελεῖ τὸν ἄνθρωπον τῆς ἀνομίας τὸν υἱόν τῆς ἀπωλείας, τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ» καὶ ποιήσῃ τὴν ἀδέκαστον ἐκείνην φοβερὰν κρίσιν.

Πᾶσα ἄλλη ἀποψις περὶ ἀντιχρίστου εἶναι πεπλανημένη, οὔτε ἦλθεν ὁ ἀντίχριστος, οὔτε εἶναι σύστημα τί, οὔτε ἰδεολογία, οὔτε... οὔτε κ.λ.π. ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα μερικοὶ ἐσκοτισμένοι διαδίδουν περὶ ἀντιχρίστου εἶναι λίαν παραπλανητικά καὶ ἐνάντια στὰς Θείας Γραφάς καὶ εἰς τοὺς Ἁγίους Πατέρας.

3. Ἡ ταυτότης τοῦ Νόμου 1599/86 ὑπηρετεῖ τὰ σχέδια τοῦ ἀντιχρίστου.

Ὅλοι εἴμεθα μάρτυρες τῆς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καταβαλομένης προσπάθειας παγκοσμιοποιήσεως τῶν πάντων. Παγκόσμιον ἐνιαίαν κυριαρχίαν διακηρύττουν οἱ πολιτειολόγοι. Παγκόσμιον θρησκείαν οἱ πεπλανημένοι θρησκευτολόγοι. Παγκόσμιον κοινὴν ἀγοράν οἱ οἰκονομολόγοι. Παγκόσμιον συμβούλιον εἰρήνης οἱ κοινωνιολόγοι. Παγκόσμιον ἀστυνόμευσιν οἱ ἐγκληματολόγοι, καὶ ἐν ἐνὶ ὅλοι περὶ παγκοσμιοποιήσεως σκέπτονται ἐκμεταλλευόμενοι τὰ μέσα τῆς νέας τεχνολογίας.

Θεωρίας ἐπὶ θεωρίων προσαρμόζουν. Ὑπόσχονται ἐπίγειον παράδεισον, εἰρήνην, ἀσφάλειαν, οἰκονομίαν, ἄνεσιν κλπ. τοῦ κόσμου τούτου καυχήματα, διὰ τοῦτο καὶ πολλὰ θύματα ὀπισθεν αὐτῶν

επισύρουν. Όλα αυτά δέν είναι τυχαία, ούτε άβου-
λα, αλλά έσκεμμένα βουλευματα της έβραιομασω-
νίας, ή όποία παραχωρήσει Θεού έπικρατήσασα, έφ
δλου του κόσμου, προετοιμάζει πυρετωδώς τό
έδαφος της παγκοσμιοποίησης ίνα καιρῶ τῷ δέο-
ντι παρουσίαση τόν «παγκόσμιον κυρίαρχην» τόν
άντίχριστον καί κηρύξει τουτόν βασιλέα καί Θεόν.
Ή Κοινωνία τῶν Έθνῶν, ὁ ΟΗΕ, τό Παγκόσμιον
Συμβούλιον τῶν Εκκλησιῶν, ή ΕΟΚ, αἱ διεθνικά
εταιρίαι, τά διεθνή συνέδρια, βουλευτήρια κλπ εἶ-
ναι ὄργανα αὐτοχρήμα προδρομικά του άντιχρί-
στου.

Από ένα τέτοιο προδρομικόν του άντιχρίστου
ὄργανον ξεκίνησε καί τό θέμα τῶν νέων ταυτοτή-
των. Τήν πληροφορίαν παρέχει ὁ δημοσιογράφος
Σ. Ψωμμᾶς εἰς τό ἄρθρον του, δημοσιευθέν τήν 9-
4-1986 εἰς τήν έφημερίδα «Θεσσαλονίκη»: «Τό
θέμα τῶν ταυτοτήτων (λέγει ὁ Ψωμμᾶς) ξεκίνησε
τόν Μάϊον του έτους 1978 ἀπό τό ΜΟΝΤΡΕΑΛ, ὅπου
έλαβε χώρα μιά συνάντησις του Διεθνούς ὀργανι-
σμοῦ πολιτικῆς ἀεροπορίας ὑπό τήν έποπτεϊάν της
INTERPOL». Ή αὐτή διαπίστωσις ἐξάγεται καί ἐκ
τῶν πρακτικῶν της Βουλῆς (δρα σελίς 1412, 1413
της 28 ΚΗ συνεδριάσεως 19/11/1991 ἀγόρευσις
Μιλτιάδου Παπαϊωάννου). «Καί πολύ φοβούμαι
μήπως πάθετε αὐτό ποῦ πάθαμε ἐμεῖς. Δηλαδή
ψηφίσαμε τό νόμο (σ.σ. 1599/86) καί μετά ἤλθε ὁδη-
γία (σ.σ. ἀπό ποῦ;;;) πρὸς τήν ὅποιαν ἡμᾶσταν ὑπο-
χρεωμένοι νά συμμορφωθούμε. Προσέξετε, λοιπόν
μήπως σήμερα νομοθετούμε καί αὔριο τό πρωτῆ βρε-
θοῦμε μπροστά σέ νέα δεδομένα». Τό ξενόδουλον
της ἀμαρτωλῆς ὑποθέσεως της νέας ταυτότητος
ἀπεδείχθη ἐσχάτως περιτράνως μέ τήν παρέμβα-
σιν της ΕΟΚ διά τήν κατάργησιν της ένδειξεως του
θρησκεύματος.

Έκ τῶν ἐξωτερικῶν αὐτῶν ἀδιαψεῦστων στοι-
χείων σήμερα, μόνον ένας ὁ ὁποῖος κυκλοφορεῖ
μέ σφόδρα διασυσμένον ἐγκέφαλον, ἤ μέ κάποιαν
ἄλλην παρεκτροπήν ἀπό του φυσικοῦ ἀνθρώπου, ἤ
τέλος μόνον ένα ἐργολαβικόν δουλάριον του άντι-
χρίστου δύναται νά ἰσχυρισθῇ ὅτι ἡ βρομερά ὑπό-
θεσις τῶν νέων ταυτοτήτων εἶναι ἐθνική καί μάλι-
στα ἐπιτακτικῶς ἀναγκαία! Γράφει ὁ νομικός καί
πολιτικός Ν. Ψαρουδάκης εἰς τό ἄρθρον του (δρα
Ο.Τ. 30/10/92) ὅτι ὁ Νόμος 1599/86 εἶναι «φωτογρα-
φία» τῶν 9 16, 17, 18 του κεφαλαίου ΙΓ' της 'Ιερᾶς
'Αποκαλύψεως. Τί έννοοῦμεν ὅταν λέγομεν ὁ
νόμος οὗτος εἶναι «φωτογραφία» του τάδε; Πολ-
λάκις ψηφίζονται τοιοῦτοι νόμοι οἱ ὁποῖοι ἂν ἔλλει-
πεν τό «φωτογραφονομοθετούμενον» δέν θά ἐψη-
φίζετο ὁ νόμος, ἐπὶ παραδείγματι νομοθετεῖται μιά
θέσις ενός ὑπαλλήλου μέ ειδικά προσόντα τά ὅποια
δέν ἔχει ἄλλος εἰς τήν ἐπικράτειαν μόνον ὁ ὑπέρ

οῦ ὁ νόμος ὀρίζει του ὁποῖου ἂν καί τό ὄνομα δέν
ἀναφέρεται, ὅμως ἄλλος μέ τοιούτου εἵδους προ-
σπαγῇ προσόντα δέν ὑπάρχει. Τότε λέγομεν ὅτι ὁ
νόμος εἶναι φωτογραφία του τάδε.

Ἄς ἴδωμεν τάς παραγράφους 16, 17 καί 18 του
κεφαλαίου ΙΓ' της 'Ιερᾶς 'Αποκαλύψεως τί διαλαμ-
βάνουσιν 916 καί ποιεῖ πάντας, τούς μικρούς καί
τούς μεγάλους καί τούς πλουσίους καί τούς πτω-
χοῦς καί τούς ἐλευθέρους καί τούς δούλους, ίνα
δώσῃ αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ της χειρός αὐτῶν της
δεξιᾶς, ἤ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν 917 καί ίνα μή τίς
δύνηται ἀγοράσαι ἤ πωλῆσαι, εἰ μή ὁ ἔχων τό
χάραγμα, ἤ τό ὄνομα του θηρίου, ἤ τόν ἀριθμόν
του ὀνόματος αὐτοῦ. 918 Ὡδε ἡ σοφίαν ἐστί, ὁ
ἔχων νοῦν ψηφισά τω τόν ἀριθμόν του θηρίου·
ἀριθμός γάρ ἀνθρώπου ἐστί, καί ὁ ἀριθμός αὐτοῦ
χξς' (666). Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἔχων
πρὸ ὀφθαλμόν του τήν ἱστορίαν του ἀνθρωπίνου
γένους, ἀπό τόν πρῶτον ἀκόμη αἰῶνα του χριστια-
νισμοῦ, διά χειρός του ἡγαπημένου Αὐτοῦ μαθη-
τοῦ Ἰωάννου του Θεολόγου, παρήγγειλε παραγγε-
λίαν σωτήριον καί ἀφυπνιστικήν. Γράψον, ὦ
μαθητά μου ἡγαπημένε, ὅτι ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος ὁ
πλάνος, τούς πάντας θά ἀπειλήσῃ μέ τήν σφραγίδα
του εἰς τό μέτωπον ἤ τήν χεῖρα. Ὅποιος σφραγι-
σθῇ θά διαγράφεται ἀπό τήν βίβλον της ζωῆς. Γρά-
ψον, ὅτι ἡ ἐξουσία του πραγματεύεσθαι ἡγουν νά
πουλῇ καί νά ἀγοράζῃ τίς θά ἀπαγορευθῇ ὑπό του
ἀνόμου εἰς ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δέν θά
δεχθοῦν τό χάραγμα, ἤ τό ὄνομα του θηρίου ἤ τόν
ἀριθμόν του ὀνόματος αὐτοῦ. Γράψον, ὁ ἀριθμός
αὐτοῦ εἶναι 666. Οὕτω πῶς ἐρμηνεύονται αἱ προνα-
φερθεῖσαι παράγραφοι του κεφαλαίου ΙΓ' της 'Ιε-
ρᾶς 'Αποκαλύψεως.

Νομοθετοῦν καί οἱ προκήρυκες του πλάνου εἰς
τάς διατάξεις του ν. 1599/86.

α) Πάντας! (ἀκόμη καί τά ἀρτιγέννητα βρέφη (!!!)
μέ τό «προσωρινόν δελτίον ταυτότητος»! τάς ειδι-
κάς διατάξεις του ἰσχύοντος καθεστῶτος τροπο-
ποιοῦμεν! καί ποιοῦμεν πάντας νά δεχθοῦν τόν
Ε.Κ.Α.Μ. (δρα ἄρθρον 2 του νόμου 1599/86) «καθιε-
ρῶνεται ένιαῖος κωδικός ἀριθμός μητρώου
(Ε.Κ.Α.Μ.) γιά κάθε Έλληνα πολίτη).

β) Ἀπαγορεύομεν τήν ἐξουσίαν του πραγμα-
τεύεσθαι εἰς ὅσους δέν ἐφοδιασθοῦν μέ τό νέον
δελτίον ταυτότητος (δρα λέγει ἡ εἰσηγητ. ἐκθεσις
σελίς 1 «καθιερῶνεται νέος τύπος δελτίου ταυτό-
τητος (ἄρθρον 1) ποῦ θά τήν χρησιμοποιεῖ ὁ πολί-
της σ ὅλες τίς συναλλαγές του μέ τίς ὑπηρεσίες
του Δημοσίου τομέα»).

γ) Ὅρίζομεν, ὅτι ὁ ΕΚΑΜ θά εἶναι ένας ἀριθμός
(13 ψηφίων, συμπλεγμένος μέ σύμβολα. (δρα

άρθρον 2 παράγραφος 3). «Ένιαίος Κωδικός Άριθμός Μητρώου (ΕΚΑΜ) σχηματίζεται από (13) ψηφία καί σύμβολα». Θέλετε νά ιδήτε τί είναι τά σύμβολα τά όποία συμπλεκτικώς σχηματίζουν τόν ΕΚΑΜ; Ίδού ό εισηγητής του δήθεν τροποποιητικού νομοσχεδίου του ν. 1599/86 Έπαμεινώνδας Ζαφειρόπουλος νά έρμηνεύει: «τό νομοσχέδιο καταργεί εκείνο τόν περίφημο κωδικό άριθμό τό 666 πού δημιούργησε πολλά θέματα. Έπίσης καταργεί τόν ΕΚΑΜ πού είχε καθιερώσει ό ν. 1599/86» (όρα πρακτικά τής βουλής ΚΗ συνεδριάσεως 19/11/1991 σελίς 1385). Μέ τήν βοήθειαν του Παναγίου Θεού, έν πάσει δυνατή συντομία άνεπτυξαμεν, τί παρήγγειλεν ό Κύριος ήμών Ίησους Χριστός πρό 2000 περίπου έτών διά τούς Μαθητάς Αυτού τών έσχατολογικών καιρών, ασφαλίζων αυτούς από τούς προδρόμους του άντιχρίστου, οι όποιοι θά προετοιμάζουν τήν έλευσιν του πλάνου σχετικώς μέ τό χάραγμα, τήν έξουσίαν του π ραγματεύεσθαι καί τόν άριθμόν 666.

Όσαύτως, λίαν παραστατικώς μέ τās σχετικές παραπομπάς έξηγήσαμεν πώς οι σημερινοί πρόδρομοι του άντιχρίστου μέ τόν νόμον 1599/86 προετοιμάζουν τό χάραγμα, τήν απαγόρευσιν τής έξουσίας του πραγματεύεσθαι καί τήν κρυπτογραφικήν διάδοσιν του άπαισίου συμβόλου του άντιχρίστου 666. Φρονούμεν ότι τά πράγματα όμιλούν, μάλλον κράζουν μεγαλοφώνως εις τήν ψυχήν παντός Όρθοδόξου ότι ή νέα ταυτότης είναι του σατανά, πολύ παραστατικά πρό 6 έτών περίπου ένας ένάρετος γέρων Άγιορίτης παρήγγειλε «όταν θά άρχίσουν νά εκδίδονται ταυτότητες νέου τύπου τότε δύο Στρατηγοί άπογραφείς, ένα τόν Κύριον ήμών Ίησούν Χριστόν, καί έτερον τόν άντίχριστον, ό ένας θά έγγράφει καί ό άλλος θά διαγράφει, κοιτάξετε νά μή σās διαγράψει ό Χριστός από τήν βίβλο τής ζωής καί σās καταγράψει ό άντίχριστος μέ τήν ταυτότητά του».

Εις όλους είναι γνωστόν ότι εις τό κτιριακό συγκρότημα τών Βρυξελλών στεγάζεται τό μεγαλύτερον αυτοπρογραμματιζόμενον κομπιούτερ του κόσμου, τό όποιον σύμφωνα μέ τās δηλώσεις του Έβραίου Dr. Eldemann, έχει τήν δυνατότητα νά καταγράψη τό παγκόσμιον έμπόριο, νά μαρκάρη όλα τά προϊόντα, νά δώση, ένα άριθμόν σέ κάθε άνθρωπο, ώστε μέ αυτόν τόν άριθμόν νά συναλλάσσεται έφ όρου ζωής. Τί λέγουν αυτά; Ότι προφητικώς γράφει πρό 2000 περίπου έτών ή Ίερά Άποκάλυψις (916.17.18 κεφ. ΙΓ΄). Ή ταυτότης του ν. 1599/86 σύμφωνα μέ τήν εισηγητική έκθεσιν του νομοσχεδίου είναι μία καινοτομία ή όποία μέ τόν ΕΚΑΜ άνοίγει τήν είσοδον διά τήν χρησιμοποίησιν τής νέας τεχνολογίας εις τήν δημοσίαν διοίκησιν διά τήν δήθεν ούσιαστική έξυπηρέτησιν του πολίτου!! Ή όποία βαθμιαίως θά όδηγήσει εις τήν κατάργησιν

κάθε είδους δελτίων, βιβλιαρίων καί άλλων αποδεικτικών έγγράφων, τά όποία θά αντικαταστήση σταδιακά ή ταυτότης. Ούτω μέ τό μαγικόν αυτό δελτίον - λέγουν οι εισηγηταί - «ό κάθε πολίτης θά μπορεί νά έχει μέ ταχύτητα καί ασφάλεια όποια πληροφορία χρειάζεται για τίς υποχρεώσεις του, τίς έκκρεμότητές του, τήν άσκησιν δικαιωμάτων του, τήν άπόληψιν παροχών κλπ. (όρα είσηγ. έκθεσις σελίς 2). Έν ένί τά πάντα σταδιακά θά δύναται ό πολίτης νά ένεργεί μέ τό δελτίον ταυτότητος πληρωμάς, άπολήψεις χρημάτων, έγγραφάς, διαγραφάς, πληροφορίας περί δικαιωμάτων καί υποχρεώσεων κλπ. Άφού θά αντικαταστήσει τά πάντα τότε θά άρχίσουν τά δουλάρια τής έβραιομασσωνίας από τά μέσα μαζικής ένημερώσεως νά αναγγέλλουν ότι ό τάδε έχασε τό δελτίον ταυτότητος καί υπέστη τήν α΄ ή β΄ σημαντικήν ζημίαν καί μετ ου πολύ «Τήν ταυτότητά σας μπορεί νά σās τήν κλέψουν, νά τήν χάσετε, νά καταστραφεί εις μίαν πυρκαϊάν κλπ. τό χέρι σας όμως καί ειδικά τό μέτωπόν σας κανέναν δέν μπορεί νά σου τό κλέψει, ούτε υπάρχει κίνδυνος άπωλείας ή καταστροφής, διό καί πρέπει νά χαραχθεί εκεί ό άριθμός τής ταυτότητός σας καί ούτω ό δύσμοιρος άνθρωπος άφού θά έχει δεχθεί τήν κατά συγχώρησιν Θεού σατανικήν ένέργειαν του συμβόλου του άντιχρίστου δέν θά δυνηθεί νά άντιδράσει εις τό χάραγμα.

Μήν άπατώμεθα και μόνο ή ύποβολή αίτήσεως προς έκδοσιν τής νέας ταυτότητος του νόμου 1599/86 συνεπάγεται συνειδησιακόν προδρομικόν χάραγμα, τό όποιον αναποφεύκτως θά καταντήσει εις τό όριστικόν του άντιχρίστου, μάρτυς άψευδέστατος ό άγιος Έφραίμ ό Σύρος, όστις προφητικώς είπεν ότι εκείνος θά φθάσει εις τό χάραγμα, όστις θά καταφρονή «όλίγον κατ όλίγον».

Καί κάτι άκόμα περί του χαράγματος μέσω ταυτότητος. Είδομεν ότι είπεν ό Έβραίος Eldemann, ότι τό θηρίο τών Βρυξελλών, έχει τήν δυνατότητα νά καταγράψει τό παγκόσμιον έμπόριο, καί νά μαρκάρει όλα τά προϊόντα. Βλέπομεν τήν ραγδαίαν έξάπλωσιν τών σούπερ μάρκετ, νά είναι τυχαία; Όχι, χίλιες φορές όχι. Ή έξάπλωσις αυτή είναι έσκεμμένη, αποβλέπει εις τήν έξάλειψιν τής μικρής παραγοράς τών μικρών καταστημάτων ούτως ώστε κανείς νά μήν μπορεί νά αγοράζει από πουθενά άλλου τίποτα, παρά μόνον από τά μεγάλα καταστήματα εις τά όποία θά είναι σταμπαρισμένα όλα τά προϊόντα καί ή αγορά καί πώλησις θά γίνεται μέ πλαστικές κάρτες καί άργότερον μέ τήν ταυτότητα ή όποία καί προελέχθη θά αντικαταστήσει τά πάντα. Λέγουσι οι άγιοι Έφραίμ, Ίπόλυτος καί ό δοκιμότατος λογογράφος Φίλιππος, εις τās συγγραφάς των περί του άντιχρίστου ότι τό χάραγμα ό άντίχριστος θά τό άρχίσει από τήν γαστέρα.

Στο έπόμενο τό Γ΄ καί τελευταίο μέρος

ΕΠΙ ΤΗ ΘΕΙΑ ΑΝΑΛΗΨΕΙ

«Καί ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ἡμῶν εἰμί πάσας τὰς ἡμέρας».

Βαρυσημαντος εἶναι ἡ υπόσχεσις τὴν ὁποῖαν ὁ Κύριος ἔδωκε πρὸς τοὺς μαθητάς Του ὀλίγον πρὸ τῆς Ἀναλήψεώς Του.

Ἐκεῖ ἐπάνω εἰς τὸ ὄρος τῆς Γαλιλαίας εἶχε προσκαλέσει τοὺς Ἑνδεκα.

Ἐπρόκειτο μετ' ὀλίγον νά ἀναληφθῇ εἰς τοὺς οὐρανούς, νά καθίσῃ ἐν δεξιᾷ τοῦ Ἐπουρανίου Πατρός. Οἱ μαθηταὶ ἐκαλοῦντο νά γίνουν μάρτυρες τοῦ Θριάμβου, ὅχι μόνον τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ ἀλλὰ καὶ τῆς ἐνδόξου Ἀναλήψεώς Του. Ἄλλ' ἴσως νά ἐκλονίζοντο ἀπὸ τὴν ἀναχώρησιν αὐτὴν τοῦ Κυρίου. Ἰσως νά τοὺς καταλάμβανεν ἀθυμία καὶ ψυχικὸς πόνος. Ἰσως νά ἡσθάνοντο τὴν ἀπαρηγόρητον ἐκείνην ἐσωτερικὴν ἀνησυχίαν, τὴν πού θά ἔμενον πλέον μόνοι χωρὶς τὴν ἐμψυχωτικὴν παρουσίαν Του. Πῶς θά συνέχιζαν τὸ μέγα ἔργον; Πῶς θά ἀντιμετωπίζον τὰς δυσκολίας; Ἀλλὰ νά πού ὁ Κύριος προλαμβάνει τοὺς φόβους των, διαλύει τὰς δειλάς των σκέψεις.

Καί μέ πᾶσαν ἐπισημότητα παρέχει τὴν βαρυσημαντον διαβεβαίωσιν. Διαβεβαίωσιν ἡ ὁποία θά τοὺς ἐδίδε πτερά, θά τοὺς ὥπλιζε μέ θάρρος ἀκατάβλητον, μέ παρρησίαν πρωτοφανῆ. Καί ἦτο τόσο ἀπλήρῃ ἡ διαβεβαίωσις τόσο γνησία, τόσο ἀπροσποίητος.

«Ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμί πάσας τὰς ἡμέρας» (Ματθ. κη' 20). Μὴ πτοησθε. Δέν θά ἀπομακρυνθῶ ἀπὸ κοντά σας.

Τὰ ὑλικά μάτια σας δέν θά μέ βλέπουν, θά μέ αἰσθάνεται ὅμως ἡ ψυχὴ σας μέ τὰ πνευματικά της μάτια. Θά εἶμαι κοντά σας ὁδηγὸς κυβερνήτης συμπαραστάτης, φίλος σας δικὸς σας γιὰ πάντα. Γιατί φοβήσθε λοιπόν.

Προσέξτε ὅμως θά σᾶς ἀπειλήσουν, θά σᾶς διώξουν, θά σᾶς χλευάσουν, θά σᾶς ἐγκλείσουν εἰς τὰς φυλακάς, θά παρεμβάλουν ἐμπόδια εἰς τὸ κήρυγμά σας, εἰς τὸ ἔργον σας.

Ὅμως μὴ φοβεῖσθε. «Ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμί». Ἐγὼ ὁ Νικητὴς τοῦ θανάτου, ὁ κυρίαρχος τοῦ σύμπαντος, ὁ Παντοδύναμος Κύριος.

Ἀλλὰ ἀδελφοί μου αὐτὴν τὴν διαβεβαίωσιν δέν τὴν ἔδωκε μόνον εἰς τοὺς μαθητάς του. Τὴν υπόσχεσιν αὐτὴν τὴν ἔδωκε, σέ ἕνα ἕκαστον ἐκ τῶν πιστῶν Του ὁπαδῶν. Τί μεγάλη τιμὴ ἀδελφέ μου. Τί οὐράνια παρηγορία; Ὁ Κύριός μας κοντά μας πλησίον μας, ὅταν δοκιμάζωμεν θλίψεις, πειρασμούς, ἀντιξοότητες μέσα εἰς τὴν ζωὴν μας.

Ὅταν ὁ πονηρὸς μᾶς κτυπᾷ εἰς τὴν εὐαίσθητη καρδιά μας. Ὅταν οἱ ἁμαρτίες μας μολύνουν τὸν χιτῶνα τῆς ψυχῆς καὶ μᾶς ρίχνουν σέ ἀπελπιστικές καταστάσεις. Ε, τότε ὁ Κύριος εἶναι παρὼν πλησίον μας καὶ θά ἐξαφανίσῃ μέ τὴν Πανσθενῆ Του δεξιάν τὰς ἐπιβουλάς τῶν ὑπεναντίων, καὶ θά μᾶς ἀναδείξῃ νικητὰς τῆς ζωῆς. Ναί ἀδελφοί μου ὁ Κύριος κοντά μας ὅταν τὰ κύματα τοῦ πόνου καὶ τῆς ὀδύνης ὀρθώνονται ἀπειλητικά, ἔτοιμα νά μᾶς καταποντίσουν. Ἢμπορεῖ νά μᾶς ἐγκαταλείψουν οἱ φίλοι καὶ οἱ γνωστοί καὶ νά μᾶς παραθεωρήσουν. Ἢμπορεῖ ἀκόμη ὀλόκληρη ἡ κόλασις νά ξεσηκωθῇ ἐναντίον μας, ἀφοῦ ὅμως ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας τί ἔχουμε νά δειλιάσωμεν καὶ νά φοβηθῶμεν; Ἀκόμη καὶ οἱ διάφορες δυσκολίες τῆς ζωῆς εἰς τὸ ἐπάγγελμα τὰ σχέδια καὶ τὰς προσδοκίας νά γίνωνται ὄλο καὶ περισσότερα καὶ νά τρεμοσβύνει ὁ κόσμος καὶ νά χάνεται μπροστά μας, καὶ τὰ δάκρυα νά αὐλακώνουν τὸ πρόσωπό μας, ἀκόμα καὶ ἡ ἀσθένεια νά ταλαιπωρεῖ τὸ σῶμα μας, καὶ τότε «Ὁ Κύριος μεθ' ἡμῶν εἰμί».

Ἀλλὰ ὁ Κύριος πρὸ τοῦ σωτηρίου πάθους Του εἶπε στὸν Μυστικὸ Δεῖπνο πρὸς τοὺς Μαθητάς Του «ὁ μένων ἐν ἐμοί - καγὼ ἐν αὐτῷ». (Ἰωάν. ιε' 5) θά εἶμαι κοντά σέ αὐτόν, ὁ ὁποῖος θά παραμένῃ πιστὸς πλησίον μου. Ἀλλὰ τί σημαίνει αὐτό; Σημαίνει νά ἔχωμεν πίστην, ἀκράδαντον καὶ πεφωτισμένην ἀγάπην καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὸν Λυτρωτὴν.

Σημαίνει ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου Του τῶν ἐντολῶν Του. «Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς μου καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ ἀγαπῶν με». (Ἰωάν. δ' 21).

Ἀκόμα σημαίνει ἀγῶνα ἐναντίον τοῦ κακοῦ ἑαυτοῦ μας, ἀνύψωσιν τοῦ νοῦ μας. Σημαίνει ζωὴν συνειδητὴν, ὅχι μέ συμβιβασμούς καὶ ὑποχωρήσεις. Τότε μόνον ἀδελφοί μου μένομεν πλησίον τοῦ Κυρίου μας.

Τότε εἵμαστε συνδεδεμένοι μαζί Του, καὶ τηροῦμεν τὸ ἅγιον Θέλημά Του. Διὰ νά μένῃ λοιπόν πλησίον μας ὁ Κύριος πρέπει ἀπαραιτήτως νά μένωμεν ἡμεῖς κοντά Του. Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί θέλωμεν τὴν συμπάρασιν ἑνὸς ἰσχυροῦ εἰς τὴν ζωὴν μας. Ὑπάρχει ἰσχυρότερος ἀπὸ τὸν Κύριον; Ὑπάρχει πιὸ πιστότερος καὶ γλυκύτερος ἀπὸ τὸν Κύριόν μας. Θέλεις βοήθειαν κάποιου δυνατοῦ καὶ ἰσχυροῦ νά ἀκουμπήσῃς ἐπάνω Του καὶ νά στερεωθῇς εἰς τὸν δρόμο τῆς ζωῆς σου.

Ποῖος εἶναι δυνατότερος ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστόν;

Ὁ Κύριος λοιπόν ἀδελφοί, εἶναι ὁ ἀνεκτίμητος θησαυρός, ὁ μοναδικός φίλος, ὁ παρηγορητής, τὸ στήριγμα, ἡ ἀσφάλεια τῆς ζωῆς μας.

Πόσο εὐτυχεῖς θά εἴμεθα ὅταν ἐξασφαλίσωμεν τὴν φιλίαν Του καὶ παρουσίαν Του. Τότε ὁλος ὁ κόσμος ἄς εἶναι ἐναντίον μας.

Ὁ πλανήτης αὐτός πού ζοῦμε ἄς μᾶς κουράζει. Μέσα εἰς τὴν ζωὴν μας θά ὑπάρχῃ ἡ πληροφορία

τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου μας.

Θά νοιώθουμε τὴν χαρὰν καὶ τὴν Εἰρήνην πού Ἐκεῖνος προσφέρει. Καί εἰς τὰ Χεῖλη μας θά ἀνέρχεται ὡς γλυκεῖα ψαλμωδία τῆς ψυχῆς μας λέγοντας: «Ὁ θείας ὦ φίλης, ὦ γλυκυτάτης Σου φωνῆς. Μεθ ἡμῶν ἀψευδῶς γάρ ἐπηγγείλω ἔσεσθε μέχρι τερμάτων αἰῶνος Χριστέ, ἦν οἱ πιστοὶ ἀγκυραν ἐλπίδος κατέχοντες ἀγαλλόμεθα).

Ἀρχιμ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΒΑΡΚΑΣ

ΕΥΧΑΙ

Ἡ «Φωνή τῆς Ὁρθοδοξίας» εὐχεται ἐκ καρδίας ἔτη πολλά καὶ εὐλογημένα, παρὰ τοῦ Ὑψίστου, εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἀρχιερέα Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας κ. Ἰουστίνον, τὸν καὶ τακτικόν συνεργάτην τῆς ἐφημερίδος μας.

Εὐχόμεθα ὁλοψύχως ἔτη πολλά καὶ ὑγείᾳ κατ' ἄμφω εἰς τὸν π. Πολύκαρπον Μεγνὴν, τὸν καὶ ἐφημέριον τοῦ ὑπὸ ἀνέγερσιν Ἱ. Ναοῦ Ἀγ. Σπυρίδωνος Σαλαμίνας.

Εὐχόμεθα εἰς τὸν ἐορτάζοντα ἀρχ/την π. Χριστόφορον Ἀγγελόπουλον καὶ συνεργάτην τῆς ἐφημερίδος μας, ὅπως ὁ Κύριος ἐπευλογεῖ τὸ ἔργον του καὶ τὸν διατηρεῖ ἄτρωτον ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ.

Εἰς τὸν Πανοσ. ἀρχιμ. π. Γερόντιον Λουδάρον, Γραμματέα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, εὐχόμεθα ἐκ μέσης καρδίας, προκοπὴν, βίου καὶ θεῖαν παράστασιν ἐν τῷ θυσιαστηρίῳ.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

Πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Ἑλλάδος

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν θλίψιν καὶ τὸν πόνο τῶν στερουμένων τοῦ «φωτός» ἀδελφῶν ἡμῶν, ἐνεκα δέ καὶ τῆς σημερινῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκφράζεται ἡ Ἀγάπη τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ πρὸς τὸν πάσχοντα Τυφλὸν τῆς Ἱερουσαλὴμ, κινούμενοι καὶ ἡμεῖς ἀπ' αὐτὴν ταύτην τὴν πράξιν τοῦ Κυρίου, παρακαλοῦμεν τὴν ἀγάπην σας, ὅπως εἰς τὸν δίσκον ὁ ὁποῖος θά περιφερθῇ, προσφέρεται τὸ δῶρο τῆς Ἀγάπης σας ὑπὲρ τῶν πασχόντων ἀδελφῶν ἡμῶν.

Παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως τὸ προϊόν ἐκ τῆς Δισκοφορίας ἀποσταλεῖ εἰς τὸ Γενικὸν Ταμεῖο Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος (Κάνιγγος 32 Ἀθήναι, Τ.Κ. 106 82) καὶ διατεθεῖ τοῦτο εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην.

Διὰ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον
Μητροπολίτης Γ.Ο.Χ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας
ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

Λυπούμεθα, ἀλλὰ λόγῳ πληθώρας ὕλης αἱ πρὸς δημοσίευσιν φωτογραφίαι τῆς ἐν Παιανία πανηγύρεως Ἱ. Ν. Ἀγ. Πατέρων καὶ τοῦ μνημοσύνου κυροῦ Ἀκακίου Παπᾶ, θά δημοσιευθοῦν εἰς τὸ προσεχές.

ΛΟΓΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΑΝΑΛΗΨΙΝ

Πανοσιώτατοι, Ὁσιώτατοι Πατέρες
Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί
καί προσκυνηταί

Ἡ Ἱερά καί Σεβασμία ἡμῶν Μονή τοῦ Ἑσφιγμένου πανηγυρίζει σήμερον χαρμοσύνως ἑορτάζουσα τὴν θεϊαν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου. Διὰ πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας χάριτι θεία τοῦ ἐν δόξῃ Ἀναληφθέντος Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡξιώθημεν καί ἐφέτος συνηγμένοι ἐπὶ τό αὐτό, ἵνα συνεορτάσωμεν τό μέγα γεγονός τῆς εἰς Οὐρανοῦς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου μας, ἀποδίδοντες Αὐτῷ τὴν ἀπό βάθους ψυχῆς ἡμῶν ὀφειλομένην υἱικὴν εὐγνωμοσύνην.

Σήμερον ἐπέλαμψεν ἡ φαιδροτάτη ἡμέρα τῆς θείας Ἀναλήψεως, αὕτη ἡ ἑορτὴ ὑπάρχει συμπληρωσις τῆς οἰκονομίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, διότι ἐκπληρώσας καί ἐκτελέσας ἅπαν τό Πατρικόν θέλημα, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ εἰς οὐρανοῦς ὑπὸ ἀγγέλων, καί ὑπὸ ἀνθρώπων παραπεμπόμενος, συνανύψωσε καί ἡμᾶς μετὰ τοῦ σώματος Αὐτοῦ, καί διὰ τῆς Παναγίας Αὐτοῦ σαρκὸς συνεκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ πατρὸς, καί τίς ἐστὶν ὁ πλοῦτος τῆς δόξης Αὐτοῦ; καί τί τό μέγεθος τῆς δυνάμεως Αὐτοῦ; ὅτι τὴν ταπεινὴν καί εὐτελεῖ φύσιν καί πενιχρὰν ἀνεβίβασεν εἰς τὸν βασιλικὸν θρόνον, προσκυνουμένην ὑπὸ πάσης ἐπουρανίου ἀγγελικῆς δυνάμεως.

Σήμερον ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος παρίσταται μετὰ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων εἰς τὸν τόπον τῆς θείας Ἀναλήψεως τοῦ Υἱοῦ Αὐτῆς καί γέμει χαρᾶς καί τέρψεως ἀνεκφράστου ὡς ἑώρα τὸν ἑαυτῆς Υἱὸν ἀναληφθέντα ἐν δόξῃ.

Φαιδρά καί ὄντως χαρμόσυνος ἡ σημερινὴ πανήγυρις· καί τί ἄλλο ἑορτάζομεν, παρὰ τὴν ἀνωτάτω τιμὴν καί ὕψωσιν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως; τί ἄλλο παρὰ τῶν ἑορτῶν τὴν καλλονὴν καί εὐπρέπειαν; καθὼς ὁ ἱερός Ἐπιφάνιος ὀνομάζει ταύτην τὴν ἑορτήν, καί τοιαύτης ἑορτῆς τί ἄλλο χαρμοσυνώτερον;

Ὅσον ἄδοξος καί ἀφανὴς κατὰ κόσμον ὑπῆρξεν ἡ εἰσοδος τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν κόσμον κατὰ τὴν Γέννησίν Του εἰς τὴν Βηθλεέμ, τόσον ἑνδοξος καί μεγαλοπρεπὴς ἦτο ἡ ἐξοδος Αὐτοῦ ἐκ τοῦ παρόντος κόσμου καί Ἀνάληψις τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου εἰς τὸν οὐρανόν. Ἐάν τότε ὅτε ἐγεννήθη, ὡς ἀδύνατον καί κλαυθμηρίζον

νήπιον εἰς τό Σπήλαιον, ἀνεκλίθη εἰς τὴν τῶν ἀλόγων ζώων φάτνην, τώρα ἀναλαμβάνεται εἰς τὸν οὐρανὸν φερόμενος ἐπάνω εἰς τὴν ἑνδοξον νεφέλην. Τοὺς ποιμένας, οἵτινες πρῶτοι τὸν εἶδον καί Τὸν προσεκύνησαν ὡς Σωτῆρα τῆς ἀνθρωπότητος, ἀντικαθιστοῦν εἰς τὰς τελευταίας αὐτὰς στιγμὰς τῆς αἰσθητῆς εἰς τὴν γῆν παρουσίας Του οἱ μαθηταί, οἵτινες ἐκπληκτοὶ τὸν ἐνατένιζον νὰ ἀναλαμβάνεται ἑνδοξος εἰς τὸν οὐρανόν, ἀφοῦ προηγουμένως, τοὺς ἔδωκε τὴν ἐντολὴν νὰ κηρύξουν τό Εὐαγγέλιον «πάσῃ τῇ κτίσει».

Ἀφοῦ πρῶτον διὰ τῆς Ἀναστάσεως, ἐδοξάσθη ἡ ἀνθρωπότης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀκολούθως ἔτι μᾶλλον ἐδοξάσθη διὰ τῆς θείας Αὐτοῦ Ἀναλήψεως· γνωρίζομεν ἀδελφοί μου, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν τὴν Τεσσαρακοστὴν ἡμέραν μετὰ τὴν Ζωηφόρον Αὐτοῦ Ἀνάστασιν, ἀφοῦ ἔδωκε τὰς τελευταίας ἐντολὰς εἰς τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους καί εὐλόγησεν αὐτοὺς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἑλαιῶνος, καί ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Ἀλλὰ περὶ ταύτης τῆς Ἑνδόξου Ἀναλήψεως τοῦ Σωτῆρος ἔστω σήμερον ὁ λόγος ἡμῶν πρὸς ἡμετέραν σωτηρίαν καί ψυχικὴν ὠφέλειαν.

Ἡ Ἀνάληψις τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἐγένετο ὡς θεία ἀνταμοιβὴ διὰ τὰς ἀπειροὺς Αὐτοῦ εὐεργεσίας καί χάριτας, ὥστε καθὼς διὰ τῆς ἀνθρωπότητος Αὐτοῦ προσέφερεν τὴν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ θυσίαν καί ἐνίκησεν τοὺς ἐχθροὺς τῆς ἡμετέρας σωτηρίας, τοιοῦτρόπως καί ἐν τῇ ἀνθρωπότητι ἔπρεπε νὰ δοξασθῇ καί νὰ ὑπερυψωθῇ, καθὼς περὶ τούτου διδάσκει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος. «Διό καί ὁ Θεὸς αὐτόν ὑπερύψωσε καί ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τό ὑπὲρ πᾶν ὄνομα» (Φιλιπ. β' 9)· διό καί πιστεύομεν ὅτι ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ἀνελήφθη εἰς Οὐρανοὺς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα· περὶ δὲ τῆς Θεότητος Αὐτοῦ πιστεύομεν, ὅτι αὕτη πάντοτε ἦτο καί εἶναι εἰς τὸν οὐρανόν καί ἐπὶ τῆς γῆς, καί ὅτι διὰ τῆς θείας Αὐτοῦ δυνάμεως καί τώρα πάντοτε εἶναι μεθ' ἡμῶν ὁ Φιλάνθρωπος Κύριος, «οὐδαμῶθεν χωριζόμενος, καθὼς διδάσκει ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ μένων ἀδιάστατος, καί βοῶν τοῖς ἀγαπῶσιν Αὐτόν· ἐγὼ εἰμι μεθ' ὑμῶν, καί οὐδεὶς καθ' ὑμῶν».

Λαμπρά ὄντως καί παμφαῆς εἶναι ἡ παρούσα πανήγυρις· αὕτη τό κεφάλαιον πασῶν τῶν ἑορτῶν τῆς Ἐκκλησίας· αὕτη τῶν Μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ

ή κορωνίς· αὕτη τῆς σωτηρίας ἡμῶν ἡ ἐκπλήρωσις. Σήμερον ὁ πεπτωκός ὑπεράνω τῶν Σεραφίμ ἐπαίρεται, καί τό βρότειον φύραμα διπλῆς ἡξιωμένον ὑπερτάτης τιμῆς, καθὼς μέ τήν σάρκωσιν τοῦ Θεοῦ Λόγου ἐγίνε μέτοχον θείας φύσεως, οὕτω μέ τήν Ἀνάληψιν τοῦ αὐτοῦ γίνεται μέτοχον θείας δόξης.

Δεῦτε λοιπόν ἀναβῶμεν εἰς τό ὅρος Κυρίου, ὅπως θεωρήσαντες τὰς περιστάσεις τῆς σημερινῆς σεβασμιωτάτης ἐορτῆς, καταλάβωμεν τό μέγεθος τῶν εὐεργεσιῶν τοῦ Θεοῦ καί τῆς ἡμετέρας φύσεως τά μεγαλεῖα.

Οἱ μακάριοι Ἀπόστολοι, μετά τήν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου ἀπό τοῦ ὄρους τῶν Ἐλαιῶν, «ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετά χαρᾶς μεγάλης». (Λουκ. κδ' 52). Ἀλλά τίς ἡ αἰτία τῆς τοσαύτης αὐτῶν χαρᾶς μετά τόν ἀποχωρισμόν ἀπό τοῦ ἀγαπητοῦ Κυρίου καί Διδασκάλου; ἡ χαρά αὕτη ἀναμφιβόλως προήλθεν ἐκ τῆς ζωσῆς καί ἀληθοῦς αὐτῶν πίστεως, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἀποχωρισθεὶς ἀπ' αὐτῶν κατὰ τό σῶμα, τῷ πνεύματι θά ὑπάρχῃ ἀχώριστος εἰς αἰῶνα τόν ἅπαντα.

Ἀλλά καί ἡμεῖς πιστεύομεν, καθὼς καί οἱ Θεῖοι Ἀπόστολοι, καί διὰ τοῦτο μετά τῆς αὐτῆς χαρᾶς καί εὐφροσύνης ἐορτάζομεν τήν ἡμέραν τῆς ἐνδόξου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἀναλήψεως. Πιστεύομεν ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἀναληφθεὶς εἰς τόν οὐρανόν μέ τήν ἀνθρώπινον σάρκα, ἔδειξεν εἰς ἡμᾶς ὁδόν νέαν, ὁδόν ζωῆς καί ἀθανασίας πρὸς τήν οὐράνιον ἡμῶν Πατρίδα. Καί διὰ νά εἶναι ἡ χαρά μας ἀληθινή, καί ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία, ὅτι θά εἰσέλθωμεν εἰς τήν οὐράνιον Βασιλείαν, ὀφείλομεν, ζῶντες ἐπὶ τῆς γῆς, νά εἴμεθα ἐνωμένοι μέ τόν Χριστόν, τόν ὄντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Τίνι δέ τρόπῳ δυνάμεθα νά ἀποκτήσωμεν τήν μακαρίαν ταύτην ἔνωσην, διδάσκουσιν ἡμᾶς διὰ τοῦ παραδείγματος αὐτῶν οἱ πάσανεπτοι μαθηταί τοῦ Κυρίου.

Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι καί ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, μετά τήν εἰς Οὐρανούς Ἀνάληψιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, διαμένοντες ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, προσευχάς καί δοξολογίας τῷ Θεῷ ἀναπέμποντες, ἕως οὗ ἡξιώθησαν τήν ἐπ' αὐτοὺς κάθοδον τοῦ Παναγίου Πνεύματος, «καί ἦσαν διαπαντός ἐν τῷ Ἱερῷ, αἰνοῦντες καί εὐλογοῦντες τόν Θεόν». (Λουκ. κδ' 50). Ἰδοὺ παράδειγμα διδακτικώτατον εἰς ἡμᾶς· οἱ μαθηταί τοῦ Χριστοῦ, χωρισθέντες ἀπ' Αὐτοῦ τῷ σώματι, ἦσαν ἠνωμένοι τῷ Πνεύματι, διὰ τῆς διαμονῆς αὐτῶν ἐν τῇ Ἀγίᾳ Αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ. Τόν αὐτόν δέ τρόπον καί ἡμεῖς, παροικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς καί ὄντες κεχωρισμένοι ἀπό τοῦ Κυρίου, δυνάμεθα καί ὀφείλομεν νά συνενούμεθα μετ' Αὐτοῦ διὰ τῆς εὐλαβοῦς ἡμῶν παρουσίας εἰς τὰς Ἱεράς Αὐτοῦ Ἐκκλησίας, ἐνθα

ιδίως πάρεστι διὰ τῆς θείας Του δόξης καί χάριτος· εἰς τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ τὰ πάντα εἶναι οὐράνια, καί τὰ πάντα πρέπει νά ὑψώνωσι τήν καρδίαν μας εἰς τόν οὐρανόν. Ἐν Αὐτῇ κηρύσσονται ἀληθεῖαι οὐράνιαι, τελοῦνται μυστήρια οὐράνια, προτίθεται ἄρτος οὐράνιος, ἡ ζωφόρος σὰρξ τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος, καί πόσις οὐράνιος, τό πανάγιον Αὐτοῦ Αἶμα, καί ἄσματα οὐράνια τῷ Θεῷ ἀναπέμπονται, κατὰ μίμησιν τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, οἵτινες ἀπαύστως δοξολογοῦσι τόν Θεόν.

Ἡ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία εὐρίσκεται σήμερον ὡς πλοῖον κλυδωνιζόμενον ἐντός πελάγους ἐνθα, γιγαντιαῖα κύματα πανταχόθεν κατ' Αὐτῆς βάλλουσιν, ἀπειλοῦντα τήν θραύσιν Αὐτῆς εἰς τὰς ὑφάλους τὰς κεκρυμμένας ὑπὸ τῆς ἐπαφριζούσης σημερινῆς ἐλεεινῆς ἐποχῆς.

Οἱ Ἅγιοι Πατέρες καί Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας μᾶς ἐδίδαξαν νά φυλάττωμεν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ τήν Ἀλήθειαν τῆς Ὁρθοδοξίας. «Ὅς ἐάν οὖν λύσῃ μίαν τῶν ἐντολῶν τούτων τῶν ἐλαχίστων καί διδάξῃ οὕτω τοὺς ἀνθρώπους, ἐλάχιστος κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. ε' 19).

Ἡ τοῦ Εὐαγγελίου πολῦτιμος καί σώζουσα ἀλήθεια ἐκ τῆς πρώτης αὐτῆς ἐμφανίσεως μέχρι σήμερον ἐκηρύχθη καί θά κηρύσσεται διὰ μυρίων ἀγώνων καί θυσιῶν, διὰ «πολλῆς συνοχῆς καρδίας» καί θλίψεως τῶν ἐργατῶν καί κηρύκων τῆς. Ἡ ὑπὸ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων παραδοθεῖσα τῷ Χριστεπώνυμῳ λαῷ Πίστις δι' ἕκαστον αἰῶνα ἀκριβοῦς διατηρήσεως καί αὐξήσεως τῆς ἀπήτησε χιλιάδας μαρτύρων καί ποταμούς αἱμάτων, προκειμένου ὅπως παραδοθῇ εἰς τοὺς μετεγενεστέρους γνησίᾳ καί πηγαίᾳ, ὡς ἐξηλθεν ἐκ τῶν χειλέων τοῦ Θεανθρώπου Ἰδρυτοῦ Τῆς. Καί τοῦτο διότι αἱ δυνάμεις τοῦ σκότους, θά πολεμοῦν πάντοτε λυσσῶδως τό Φῶς. Ὁ Ἀρειανισμός, οἱ Πνευματομάχοι, οἱ Μονοφυσῖται, οἱ Εἰκονομάχοι, οἱ Παπισταί, οἱ Χιλιασταί, οἱ Πνευματισταί καί οἱ σημερινοὶ Οἰκουμενισταί εἶναι οἱ «βαρεῖς λύκοι» ποῦ ἐπολέμησαν καί πολεμοῦν μέχρι τήν σήμερον τήν σώζουσιν ἀλήθειαν τῆς Ὁρθοδοξίας.

Οἱ ἄσπονδοι ἐχθροὶ τῆς Ὁρθοδοξίας καί τοῦ Ἐλληνισμοῦ, Σιωνισμός, Βατικανό καί Ἰσλαμισμός ἔχουν συμμαχήσει σήμερον καί προσπαθοῦν μέ ὅλα τὰ μέσα ποῦ διαθέτουν εἰς χεῖρας τῶν νά ἐξαφανίσουν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς πᾶν τό Ἑλληνικόν καί Ὁρθόδοξον. Ἀπόδειξις ὁ πόλεμος εἰς τήν Σερβίαν, ἡ ἀναγνώρισις τοῦ ψευδομακεδονικοῦ Κράτους τῶν Σκοπίων, ἡ ὑπογεννητικότης τῆς Ἑλλάδος, αἱ ἠλεκτρονικαὶ ταυτότητες, ἡ ἐνταξίς μας εἰς τήν ΕΟΚ ἡ ὁποία εἶναι κατασκευάσμα τοῦ Διεθνούς Σιωνισμοῦ καί τῆς Νέας Ἐποχῆς, οἱ ὁποῖοι

υποσκάπτουν τά θεμέλια της ανθρωπότητας και προετοιμάζουν τήν ἔλευσιν τοῦ Ἀντιχρίστου.

Ἡ Ἑλλάς ἐνυμφεύθη τήν Ὁρθοδοξίαν, τέλεσσα ἀδιάλυτον πνευματικόν γάμον, οὐδέποτε δέ θά ἀφανισθῇ, ἐάν παραμείνῃ ἀκραιφνῶς Ὁρθόδοξος χώρα. Πράγματι, ἡ Ὁρθοδοξία ἀποτελεῖ καί σήμερον τήν ἱερωτέραν κληρονομίαν τῶν Ἑλλήνων. Ἡ ὀρθοδοξία εἶναι ἡ «δοκιμασθεῖσα ἐπταπλασίως, Συνόδοις οἰκουμενικαῖς τε καί Τοπικαῖς καί κυρωθεῖσα πρὸς πάντων ἀγίων ἰδρῶσιν ἀπείροις καί λόγοις καί αἵμασι καί εἰσέτι θεοσημεῖαι κρατυνομένη καί τά πιστευθέντα τηροῦσα ἐπίσης ἀπλήθυντα καί ἀμείωτα». (+ Ἰωσήφ Βρυεννίου, Τά Εὐρεθέντα, Τόμος Β΄ σ. 29, Λειψία, αψξή').

Ἀθάνατε Νυμφίε τῶν ψυχῶν μας! ἐκεῖθεν ἀπὸ τήν δεξιάν τοῦ Θεοῦ, ὅπου σήμερον ἐκάθισας Βασιλεὺς τῶν αἰώνων, πέμψον ἡμῖν τήν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς, τό Πανάγιον Πνεῦμα, ὅπου εἶναι ὁ ἄλυτος σύνδεσμος τῆς ἀγάπης, διὰ νά εἴμεθα ἀχώριστοι ἀπὸ Σέ, ἐορτάζοντες σήμερον τήν θείαν Σου Ἀνάληψιν, βοήθησον ἡμῖν νά ἀνέλθωμεν διὰ τῶν θερμῶν προσευχῶν, διὰ τῶν ἐναρέτων ἀγώνων καί διὰ τῶν εὐσεβῶν πράξεων πλησίον τοῦ θρόνου τῆς Μεγαλωσύνης γενόμενοι συμμέτοχοι τῆς θεϊκῆς Σου δόξης εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐν κατακλείδι αισθάνομαι τήν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἐκφράσω τὰς θερμότερας τῶν εὐχαριστιῶν μου εἰς τοὺς ὀσιωτάτους πατέρας καί Ἀδελφούς τοὺς ἐλθόντας ἐνταῦθα ἐκ διαφόρων

μερῶν τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί ἐκτός αὐτοῦ, καθὼς ἐπίσης καί εἰς τοὺς λίαν ἀγαπητοὺς ἐν Χριστῷ ἀδελφούς λαϊκοὺς καί πνευματικὰ μου τέκνα, τοὺς ἀφήσαντας τὰς σεβαστάς αὐτῶν οἰκογενεῖας καί διανύσαντας μακρὰ πελάγη καί ἐλθόντες εἰς τήν Ἱερὰν ἡμῶν Μονήν, ἵνα συνεορτάσωμεν ὁμοῦ τήν κοσμοχαρμόσουν ταύτην πανήγυριν. Εἰς πάντας δέ τοὺς διακονήσαντας διὰ τήν προετοιμασίαν τῆς πανηγύρεως ταύτης, ἐκφράζω ὡσαύτως τὰς εὐχαριστίας μου καί τήν εὐγνωμοσύνην μου καί εὐχομαι ὀλοψύχως εἰς ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω, ὁ ἐν δόξῃ Ἀναληφθεὶς Κύριος, νά χαρίξῃ αὐτοῖς πλουσίαν τήν Χάριν Του καί τό ἔλεός Του, ὥστε νά ἀξιῶσιν ἡμᾶς νά διέλθωμεν μέ ὑγείαν τό ὑπόλοιπον τῆς παρούσης προσκαίρου ζωῆς, ἐν μετανοίᾳ καί ἐξομολογήσει καί κοινωνία τῶν Φρικτῶν καί Ἀχράντων τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων καί μετὰ θάνατον ἀπολαῦσαι τῆς Οὐρανίου Μακαριότητος. Ἀμήν.

Ἐν Ἀγίῳ Ὁρει (Ἀθῶ) Ἱερὰ καί Σεβασμία
Μονὴ τοῦ Ἐσφιγμένου τῇ 14ῃ Μαΐου 1993
(Πάτριον Ἑορτολόγιον)

Εὐχέτης πρὸς Κύριον

Ο ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΕΣΦΙΓΜΕ-
ΝΟΥ

† Ἀρχιμανδρίτης Εὐθύμιος καί οἱ σύν
Ἐμοὶ ἐν Χριστῷ Ἀδελφοί

«Η ΠΟΛΙΣ ΕΛΛΩ!» 29 ΜΑΪΟΥ 1453

Ὅπως οἱ Ἅγιοι βασανίζονται καί στό τέλος τελειώνουνε τό μαρτύριό τους μέ τόν θάνατο, καί παίρνουνε τό στεφάνι τῆς ἀφθαρσίας, ἔτσι κι ἡ ἁγιασμένη Πόλη, ἡ νέα Σιών τῆς Χριστιανοσύνης, ἀφοῦ βασανίστηκε, ἐκλαψε, πόνεσε ἀπὸ κάθε λογῆς τυράνισμα, ἦρθε ἡ μέρα πού παράδωσε τό πνεῦμα τῆς. Ἡ Ἱερὰ Κιβωτός, ἡ Δωδεκάτεχος Πόλις, ἔπεσε ματοβαμμένη στίς 29 Μαΐου 1453, σάν τήν σεβάσμια μητέρα τῶν Μακκαβαίων.

Ποῖο καλέμι μπορεῖ νά γράψῃ μέ αἷμα, γιά νά ἐξιστορίσει τή θλίψη καί τόν πόνο πού περάσανε ὅσοι βρεθήκανε μέσα στήν χιλιόχρονη καί γεραρή αὐτή πολιτεία, πού ἦτανε, κατὰ τὰ θρηνητικά λόγια τοῦ βασιλιά τῆς Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, «ἐλπίς καί χαρά Πάντων τῶν Ἑλλήνων, τό καύχημα πᾶσι τοῖς οὖσιν ὑπὸ τήν τοῦ ἡλίου ἀνατολήν», καί πού τώρα ἦτανε σάν μαραμένο λουλούδι!

Τό βράδυ τῆς Δευτέρας 28 Μαΐου, σύναξε ὁ Βασιλιάς ὅλους τοὺς ἀξιωματικούς καί τοὺς προ-

κρίτους, καί τοὺς εἶπε μιά ὁμιλία, πού καί οἱ πέτρες ραγίσανε μέ τή θρησκευτικὴ φωνή του. «Ἀκούοντες δέ οἱ δυστυχεῖς Ρωμαῖοι, καρδίαν ὡς λέοντες ἐποίησαν, καί ἀλλήλοις συγχωρηθέντες ἤγουν εἰς τῷ ἐτέρῳ καταλλαγῆναι, καί μετὰ κλαυθοῦ ἐνηγκαλίζοντο. Ἐν τῇδε τῇ ὥρᾳ τίς διηγῆσεται τοὺς τότε κλαυθμούς καί θρήνους τοὺς ἐν τῷ Παλατίῳ; εἰ καί ἀπὸ ξύλου ἄνθρωπος ἢ ἐκ πέτρας ἦν, οὐκ ἐδύνατο μὴ θρηνῆσαι».

Τότε ἀνεβήκανε κι ἄλλοι πολλοὶ Τοῦρκοι, γιατί οἱ Γραικοὶ ἦτανε πὺλῆγοι καί δέν μπορέσανε νά τοὺς διώξουνε, μ' ὅλο πού γινότανε μέγας θρήνος. Γιά μιά στιγμή μιά πέτρα βάρεσε τόν Χασάνη καί τόν ζάλισε κι ἔπεσε σκεπασμένος μέ τό σκουτάρι του.

Οἱ Γραικοὶ πέσανε ἀπάνω του καί τόν πετροβολοῦσαν ἀπὸ παντοῦ. Μά αὐτός ξεζαλίστηκε, κι ἀνασηκώθηκε ἀπάνω στό γόνατό του, καί τοὺς

βαστούσε μακριά μέ τό σπαθί. Πλήν από τίς πολλές λαβωματιές παράλυσε τό χέρι του πού βαστούσε τό γιαταγάνι, κι οί σαγίτες τόν κάνανε κόσκινο καί ξεψύχασε. Μαζί μ' αὐτόν σκοτωθήκανε καί πολλοί ἄλλοι Ἀγαρηνοί. Μά στό μεταξύ κολλήσανε στό κάστρο ἕνα σμάρι Τούρκοι, καί πηδῆξαν μέσα στήν Τάμπια, τσαλαπατώντας ὁ ἕνας τόν ἄλλον καί πλημμύρανε σάν τή θάλασσα πού ρίχνει χάμω τόν μόλο, κι ἡ καστρόπορτα ἀνοιξε, κι ἡ μερμηγκιά χύμηξε μέσα μέ φοβερή ὄχλοβοή.

Ἐκείνη τήν ὥρα ἀκούστηκε μιά φωνή:

«Ἡ Πόλη πάρθηκε!»

Ὁ δυστυχής βασιλέας κέντησε τ' ἄλογό του κι ἔδραμε κατά τό μέρος πού γινότανε ὁ θρῆνος, κρίζοντας καί δίνοντας θάρρος στούς δικούς του. Μά τό τουρκομάνι φούσκωνε ὁλοένα κι ἄμπωξε μπροστά του τούς λιγοστούς Χριστιανούς.

Τότε ὁ Κωνσταντῖνος ἔπεσε μέσα στό πλήθος σάν λέοντα μέ τό σπαθί στό χέρι, κι ἔτρεχε σάν ποταμός τό αἷμα ἀπό τά χέρια κι ἀπό τά ποδάρια του. Ἀπό τά δεξιὰ του πολεμοῦσε ὁ Δον Φραγκίσκος ὁ Τολεδιάνος, καί σάν τόν αἰτό λιάνιζε τούς ὀχτρούς μέ τό στόμα καί μέ τά νύχια.

Κι ὁ Θεόφιλος ὁ Παλαιολόγος, σάν εἶδε τόν βασιλέα ματωμένον, φώναξε κλαίγοντας: «Θέλω νά πεθάνω: Δέν θέλω νά ζήσω!» καί ρίχτηκε μέσα στούς Τούρκους βαρώντας μέ τό σπαθί του. Κι ὁ Γιάννης ὁ Δαλμάτης βρέθηκε ἐκεῖ πέρα, καί πολεμοῦσε σάν λεοπάρδαλος.

Τρεῖς φορές ἄμπῶσανε τούς Τούρκους αὐτοί οἱ γενναϊόκαρδοι ἄντρες, μά στό τέλος σκοτωθήκανε, καί τά κορμιά τους βουλιάσανε μέσα στ' ἀνάθρωπομάνι.

Μαζί τους πολεμήσανε καί σκοτωθήκανε κι ἄλλοι στρατιῶτες Χριστιανοί, καί παραδῶσανε τήν ψυχή τους γιά τήν πίστη τοῦ Χριστοῦ, κοντά στήν πόρτα τοῦ Ἁγίου Ρωμανοῦ, τήν Τρίτη τό πρωί 29 Μαΐου 1453. Ἐκεῖ παράδωσε τήν ψυχή του κι ὁ μάρτυρας Βασιλιάς, κρίζοντας μέ δάκρυα: «Δέν ὑπάρχει Χριστιανός νά κόψει τήν κεφαλή μου;».

Τήν ὥρα πού γινότανε στήν καστρόπορτα τοῦ Ρωμανοῦ αὐτός ὁ θρῆνος, μέσα ἡ πολιτεία ἦτανε ἔρημη, γιατί οἱ ἄνθρωποι εἶχανε κλειστεῖ στό σπίτι ἀπό τήν τρομάρα τους. Μέσα στό βουνά μείντάνια καί στούς δρόμους ἀκουγότανε μονάχα ἡ φωνή: «Ἡ Πόλη Πάρθηκε!», «Ἡ Πόλη Πάρθηκε!» - κι ἀπό τόν ἀντίλαλο παραλύσανε τά γόνατα ἀπό τήν τρομάρα.

Πολλοί τρελλαθήκανε ἀκούγοντας αὐτή τή φωνή νά κρᾶζει μέ θρῆνο: «Ἡ Πόλη πάρθηκε!», «Ἡ Πόλις ἔάλω!».

ΑΡΧΙΜ. ΑΚΑΚΙΟΣ ΧΑΛΙΚΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ 318 ΘΕΟΦΟΡΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΠΑΙΑΝΙΑΣ

Μέ ἰδιαιτέραν αἰγλήν καί λαμπρότητα ἡ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία τήν 30ην Μαΐου ἐόρτασε τήν μνήμην τῶν 318 Θεοφόρων Πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου εἰς τόν Ἱερόν Ναό τῶν Ἁγίων Πατέρων Παϊανίας.

Ἀφ' ἐσπέρας ἐψάλλη Πανυγηρικός Ἀρχιερατικός Ἑσπερινός προεξάρχοντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Θεσ/νίκης κ. Εὐθυμίου, συμπαραστατουμένου ἀπό τούς Μητροπολίτας Χίου κ. Στέφανον καί Εὐρίπου κ. Ἰουστίνον, πλαισιούμενοι ἀπό τούς ἀρχ/τας Βασίλειον Λιάτσον, Ἀνθιμον Καραμήτρον, Χρυσόστομον Βάρκαν, Γερόντιον Λουδάρον, Γρηγόριον ΓΚΕΖΕΝΕΚ, Μακάριον Πίκιον, τόν Ἱεροδιάκονον Γρηγόριον Ταυλάριον καί ἀπό Ἱερεῖς τῆς Ἐξαρχίας τῆς Βουλγαρίας. Μετά τό πέρασ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἐπηκολούθησε ἡ λιτάνευσις τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος μέ ἐπικεφαλῆς τούς ὡς ἄνω ἀρχιερεῖς καί Ἱερεῖς τᾶς τοπικᾶς ἀρχᾶς ἐν μέσσοι πλήθους κόσμου. Στό τέλος ὁ Ἱερατικός Προϊστάμενος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Ἀκάκιος Χαλίκος εὐχαρίστησε καταλλήλως τούς παρευρισκομένους.

Κατά τήν κυριώνυμον ἡμέραν ἐλειτούργησεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θεσ/νίκης κ.κ. Εὐθύμιος τόν δέ Πανηγυρικόν λόγον ἐξεφώνησε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. Ἀνθιμος Καραμήτρος. Μετά τό πέρασ τῆς Θείας Λειτουργίας παρετέθη Πανυγηρική Τράπεζα πρὸς τούς προσκεκλημένους.

«Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ» ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛ. 36.28.280, 36.47.365 - ΦΑΞ: 36.28.280
Ὁ Πρόεδρος Πειραιῶς & Σαλαμίνος ΓΕΡΟΝΤΙΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΥΛΗΣ ΚΑΙ ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΟΣ

Πρωτονοτάριος, Χρ. Μ. Χαλβατζῆς
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς
Κάννιγγος 32 - Αθῆναι 106 82

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἑσωτερικοῦ: Ἐτήσια δραχμᾶς 1000
Ἐξωτερικοῦ: Ἐτήσια δολλάρια 50

Τιμή Φύλλου δρχ. 100

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Δ. ΜΟΥΡΟΥΣΙΑΣ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 144 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
ΤΗΛ.: 41.82.591 - 45.32.911

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΧΙΟΥ ΨΑΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΥΣΣΩΝ

**Ἐνδοξος Πανήγυρις Ἱ. Μονῆς Ἀγ. Μάρκου
τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ἐν Κορωπίῳ**

Τὴν 25ην Ἀπριλίου 1993 ἡμέραν Σάββατον ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου ἐπανηγύρισε ἡ ὁμώνυμος Ἱ. Μονὴ ἐν Κορωπίῳ τῆς ὁποίας πνευματικός Γέροντας τυγχάνει ὁ σεβαστός μας Μητροπολίτης Χίου κ. Στέφανος. Πλήθος κόσμου εἶχεν μεταβεῖ εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱ. Μονὴν μὲ ὅλα τὰ συγκοινωνιακὰ μέσα ἐξ Ἀθηνῶν - Πειραιῶς καὶ περιχώρων καὶ ἰδιαιτέρως ἐκ Πειραιῶς μὲ δύο ὑπερπλήρη λεωφορεῖα ἐκκλησιάσματος.

Τὴν κυριῶνυμον ἡμέραν ὁ Σεβ. Χίου κ. Στέφανος πλαισιούμενος ἀπὸ τὸν Σεβ. Εὐρίπου κ. Ἰουστίνον, συνεπικουρούμενοι ἀπὸ τοὺς ἀρχ/τας π. Μακάριον Καβακίδην, π. Γερόντιον Λουδάρον, καὶ π. Μακάριον Πίκιον τὸν ἱερομον. Βησσαρίων Τσαρῆ καὶ τὸν ἱεροδιάκονον Γρηγόριον Ταυλάριον καὶ ἄλλους ἐτέλεσαν τὰ τῆς θείας Μυσταγωγίας μετ' ἐξαιρετικῆς τάξεως καὶ εὐλαβείας.

Κατὰ τὴν εὐλογηθεῖσαν ἀρτοκλασίαν παρὰ τοῦ σεβαστοῦ ἱερατείου οἱ χοροὶ τῶν ἱεροψαλτῶν μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Μ. Μίμαρον ἔδωσαν ἰδιαίτεραν Βυζαντινὴν ἔξαρσιν.

Μετά τὸ πέρας τῆς θ. Λειτουργίας ἐπηκολούθησε πασχάλιος τράπεζα ἀγάπης, εἰς ὅλους τοὺς παρευρεθέντες ἐν μέσῳ πνευματικῆς εὐφημίας καὶ χαρᾶς.

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓ. ΛΑΥΡΕΝΤΙΟΥ ΕΙΣ ΣΑΛΑΜΙΝΑ

- Κατὰ τὴν ἱεράν πανήγυριν τοῦ ἁγ. Λαυρεντίου ἐν Σαλαμίνι τὴν 10ην Μαΐου ἐ.ἔ., ἐώρτασε πανηγυρικῶς τὸ παρεκκλήσιον τοῦ ἁγ. Λαυρεντίου ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ τῆς ἁγ. Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης μετὰ πλήθους κόσμου καὶ ἀξιολόγου ἀρτοκλασίας.

Κατ' αὐτὴν ἐλειτούργησεν ὁ οἰκεῖος ἱεράρχης κ.κ. Γερόντιος πλαισιούμενος ἀπὸ τὸν ἐφημέριον τοῦ Ἱ. Ναοῦ ἀρχιμ. π. Πολύκαρπον Μπεγνῆν, τὸν πρεσβύτερον π. Περίανδρον Ἀθανασάκον καὶ τὸν ἱεροδιάκονον Γρηγόριον Ταυλάριον, μὲ ἱεροψάλτας τοὺς κ.κ. Ἱ. Συμεωνίδην καὶ Ἱ. Περδικούρην.

Κατὰ τὸ κοινωνικὸν ὁμίλησεν ὁ Πρωτονοτάριος κ. Χρῆστος Χαλβατζῆς ἀρμοδίως, παρακινήσας τὸ ἀκροατήριον νὰ μιμηθῇ τὴν ἀπλότητα τοῦ ἐορτάζοντος ἁγίου καθὼς ἐπίσης καὶ τὴν ὁμολογιακὴν του παράστασιν ἐνώπιον τῶν κυριάρχων κατακτητῶν.

Μετά τὸ πέρας τῆς λειτουργίας ἐπηκολούθησε τράπεζα ἀγάπης ἰδιαιτέρως προσεγμένης ἀπὸ τὴν ἀδελφὴν Πελαγίαν καὶ ἄλλων φιλακολούθων κυριῶν.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΑΜΠΟΥΡΙΩΝ ΠΕΙΡΑΩΣ

Ὁ Ἱ. Ναός τοῦ Ἀγ. Γεωργίου Ταμπουρίων τοῦ ὁποίου προϊστάμενος εἶναι ὁ π. Ἀναστάσιος Μπέσης ἐλειτούργησεν πανηγυρικῶς μὲ λειτουργόν τὸν οἰκεῖον ἱεράρχην κ.κ. Γερόντιον συμπαραστατούμενον ἀπὸ τὸν ἱεροδιάκονον π. Γρηγόριον Ταυλάριον.

Κατ' αὐτὴν ὁ οἰκεῖος ἱεράρχης ἠύλodge τὴν μεγάλην ἀρτοκλασίαν προσδῶσας ἰδιαίτεραν αἶγλην. Κατὰ τὸ κοινωνικὸν ὁμίλησεν ὁ ἀρχ/της π. Γερόντιος Λουδάρος ἐξάρας τὰ τῆς ἐορτῆς. Μετὰ τὴν θ. λειτουργίαν ὁλόκληρον τὸ ἱερατεῖον ἐλιτάνευσεν τὴν ἁγίαν εἰκόνα μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν μουσικὴ «μπάντα» τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος.

Μετά τὸ πέρας τῆς θ. λιτανεύσεως προσεφέρθησαν ἀναψυκτικά εἰς ὅλο τὸ ἐκκλησίασμα.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΑΓ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ ΕΙΣ ΠΑΛΟΥΚΙΑ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ

Τὴν 9ην Μαΐου, ἡμέραν Σάββατον, ἐγένετο ἡ πανήγυρις τοῦ ἁγ. Χριστοφόρου εἰς τὸ νεοανεγερθέν παρεκκλήσιον τοῦ ἁγ. Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου (Παλούκια) Σαλαμίνας.

Κατ' αὐτὴν ἐχοροστάτησεν ὁ ἁγ. Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνας κ. Γερόντιος μὲ λειτουργόν τὸν ἀρχιμ. π. Χριστόφορον Ἀγγελόπουλον καὶ συλλειτουργοὺς τοὺς ἀρχιμ. π. Γερόντιον Λουδάρον, π. Νεκτάριον Δικαῖον, π. Βασίλειον Λιάτσον καὶ τὸν ἱεροδιάκονον Γρηγόριον Ταυλάριον ἐν μέσῳ σεπτοῦ ἐκκλησιασματος.

Κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐπευλογήθεισαν παρὰ τοῦ ἱεράρχου καὶ οἱ προσφερθέντες ἄρτοι. Κατὰ τὸ κοινωνικὸν ὁμίλησεν ὁ Πρωτονοτάριος κ. Χρῆστος Χαλβατζῆς ἐξάρας τὴν θείαν προσωπικότητα τοῦ ἁγ. Χριστοφόρου καὶ ἐζήτησε ὅπως ἡμεῖς οἱ γνησίως φέροντες τὸ ὄνομα τοῦ χριστιανοῦ νὰ κρατήσωμεν τοῦτο ἐπαξίως, ὀρθοδόξως, ἐπευλογούμενοι ἀπὸ τὸν ἱεράρχην μας κ.κ. Γερόντιον.

Μετά τὸ πέρας τῆς ἀκολουθίας ἐπηκολούθησε Πασχάλιος Τράπεζα ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ Ι. ΝΑΟΥ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΙΣ ΣΠΑΤΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

Μετά πάσης τάξεως καὶ ἐκκλησιαστικῆς λαμπρότητος ἐορτάσθη ἡ ἐορτὴ τῆς τοῦ Κυρίου Ἀναλήψεως εἰς τὸν ἐν Σπάτα Ἀττικῆς φερώνυμον Ἱερόν Ναόν τῆς ἐνταῦθα Κοινότητος τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἄφ' ἐσπέρας ἐτελέσθη ὁ μέγας πανηγυρικός Ἑσπερινός μετὰ ἀρτοκλασίας καί ἐν συνεχείᾳ ἐγένετο ἡ ὑποδειγματική καί λαμπρά περιφορὰ τῆς ἱερᾶς εἰκόνης τῆς τοῦ Κυρίου Ἀναλήψεως διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῆς πόλεως προηγουμένης τῆς φιλαρμονικῆς μπάντας τοῦ Δήμου Σπάτων. Μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς εὐχαρίστησε τοὺς παρευρισκόμενους ἀρχιερεῖς, κληρικούς, ἐπισήμους καί τὸν περιούσιον λαόν τοῦ Κυρίου ὁ ἱερατικός προϊστάμενος τοῦ Ἱ. Ναοῦ ἀρχιμ. π. Ἀνθίμος Καραμήτρος.

Τὴν κυριώνημον ἡμέραν ἐτελέσθη πανηγυρική θεία λειτουργία. Κατὰ τὶς ἐορταστικὰς ταύτας ἐκδηλώσεις ἐλάβον μέρος οἱ Σεβ. ἀρχιερεῖς Γερόντας Πειραιῶς καί Σαλαμίνας κ.κ. Γερόντιος, Θεοσ/νίκης κ.κ. Εὐθύμιος, Χίου καί Ψαρρῶν κ.κ. Στέφα-

νος καί Εὐρίπου καί Εὐβοίας κ.κ. Ἰουστίνος καθὼς ἐπίσης καί οἱ ἀρχ/ται π. Βασίλειος Λιάτσος, π. Χρυσόστομος Βάρκας, π. Ἀκάκιος Χαλίκος, π. Μακάριος Καβακίδης, π. Γερόντιος Λουδάρος, π. Μακάριος Πίκιος, π. Γρηγόριος, ὁ ἱερεὺς π. Γεώργιος καί ὁ ἱεροδιάκονος Γρηγόριος Ταυλάριος.

Παρευρέθησαν ὁ Ὑφυπουργὸς Γεωργίας κ. Ἀπόστολος Σταύρου, ὁ ἀντιδήμαρχος Σπάτων κ. Ἀθαν. Μαριέτης, οἱ δημοτικοὶ σύμβουλοι Ἀντῶν. Κουλοχέρης καί Κων. Φράγκος καί πλήθος χριστεπωνύμου πληρώματος. Τὸν θεῖον λόγον ἐκήρυξε ὁ πανοσ. ἀρχιμ. π. Μακάριος Καβακίδης Πρωτοσύγγελος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Θεοσ/νίκης.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐορτῆς παρετέθη πλοῦσια τράπεζα εἰς ὅλους τοὺς παρευρεθέντας.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ κ. ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

Εἰς τὴν ἡμερήσιον τύπον βλέπομεν τὰς ἐξόδους τοῦ Πατριάρχου τῆς Κων/πόλεως εἰς τὴν Μ. Ἀνατολήν καί μάλιστα ἐπίσκεψιν αὐτοῦ πρὸς τὸν Πατριάρχην Ἀντιοχείας κ. Ἰγνάντιον μεθ' οὗ συνελειτουργήσε. Εἶναι γνωστόν ὅτι ὁ Πατριάρχης Ἀντιοχείας ἐδέχθη εἰς τοὺς κόλπους του τοὺς Προχαλκιδονίους (κοινῶς Ἀρμενίους) καί εἶναι ἐνθέρμος ὑποστηρικτὴς αὐτῶν ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία νὰ τοὺς φέρει εἰς τοὺς κόλπους τῆς. Τότε πού εἶναι αἱ ἀραί καί τὰ ἀναθέματα τῶν Συνόδων τῆς Ὁρθοδοξίας μας; Πῶς εἶναι δυνατόν οἱ αἵρεσιάρχαι Σεβήρος, καί Μακεδόνης νὰ βγοῦν ἀπὸ τὴν κόλασιν πού τοὺς προόρισε τὸ ἅγ. Πνεῦμα; Μέγα ἐρωτηματικόν τὸ ὅποιον ἔχει ἐγείρει ὁ Ὁρθόδοξος λαὸς τοῦ κόσμου.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ κ. ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ

Εἶναι ἐξωφρενικόν νὰ ἀκούωμεν τὸν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας κ. Παρθένιον νὰ τὸ λέγει μετὰ ἐμφάσεως πῶς καί ὁ Μωάμεθ εἶναι Προφήτης καί πρέπει νὰ ὑπολογίζωμεν ὡς τοιοῦτον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀγαπητέ κ. Παρθένιε τὰ αἵματα τῶν μαρτύρων τῆς πίστεως θά σέ πνίξουν διότι δέν εἶναι ἓνας καί δύο μάρτυρες οἱ ὅποιοι ὁμολόγησαν Χριστόν καί ἐν ταυτῷ «ἀπέπτυσαν» τὸν Μωάμεθ καί ὅλο τὸ συγκρότημα τῶν Ἀγαρηνῶν.

Εἶναι ποτὲ δυνατόν αὐτὸ τὸ ὅποιον ἐξεστόμισες νὰ τὸ δεχθῇ τὸ ὀρθόν φρόνημα τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν; Ἡμεῖς οἱ Γνήσιοι ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ βλέπομεν μετὰ ἀηδίας τὰ διατυπούμενα ἀπὸ τοῦ στόματός σου καί καλῶς κρατοῦμεν τὴν γνησιότητα καί δέν θέλομεν νὰ ἔχωμεν οὐδεμίαν ἐπαφὴν μετὰ Πατριαρχῶν τῆς μορφῆς τῆς ἰδικῆς σου.

Η ΠΟΛΙΣ ΕΛΛΩ

Εἶναι ἀδύνατον ἡ Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀλώσεως τῆς Κων/πόλεως (ἡμέραν Τρίτην 1453) νὰ μὴν σταθῇ μετ' ἄκρας συγκινήσεως ἀλλὰ καί ἐν ταυτῷ ἐθνικῆς ὑπερηφανείας ὅταν ἀναμνησκόμεθα τί ἐπέτρεψεν ὁ Κύριος νὰ ὑποστῇ ὁ Ἑλληνισμός καί ἐν ταυτῷ ἡ Ὁρθοδοξία μὲ τὴν ἄλωσιν τῆς Βασιλίδος τῶν πόλεων, τὴν Κων/πολιν. Εἰλικρινῶς πιστεύομεν πῶς αὐτὴ ἡ μεγίστη ἥττα τοῦ Ἑλληνισμοῦ κρατεῖ ὄχι μόνον 400 χρόνια ἀλλὰ καί ὑφιστάμεθα ἀκόμη τὰς συνεπειὰς τῆς ὑψίστης αὐτῆς ἐθνικῆς συμφορᾶς. Ἄς φροντισώμεν λοιπὸν ἡμεῖς οἱ ἐπιζῶντες τὸν 20ὸν αἰῶνα νὰ κρατήσωμεν σωφροσύνην καί ἁγιασμόν διότι ὁ δίκαιος Κριτὴς ἐξακολουθεῖ πάντα νὰ ἔχει θυμὸν μέγαν καθ' ἡμῶν τῶν ἁμαρτανό ντων.

ΜΕΘΗ ΑΚΟΛΑΣΙΑΣ

Τὸ νὰ ἁμαρτάνει κανεὶς ἐνώπιον Κυρίου εἶναι φυσικόν καί εὐρίσκεται εἰς τὴν Πατερικὴ γραμμὴ πίπτε -ἐγείρε, διότι τὸ μέγα ἔλεος τοῦ Παντοκράτορος θά καλύψει τὰς ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας καί πτώσεις ἀλλὰ, ὁ ἐν Κυρίῳ ζῶν, ὅταν ἀκινδύνως καί ἀφόβως, χωρὶς στοιχείον μετανοίας, εὐρίσκεται ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ εἶναι θέμα καί μέγα καί ἐπώδυνον διὰ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν. Ἐφ' ὅσον ζῶμεν εἰς ἐποχὴν τερατῶδους ἀσυδοσίας καί σεξουαλικότητος, καί, αὐτὸ εἶναι πλέον γενικόν τὸ μέτρον, χωρὶς ἐξαιρέσεις τότε βεβαίως πρέπει νὰ ἐπωμισθώμεν τὴν «ἀράν» τῶν παρελθουσῶν γενεῶν ὅτι ζῶμεν καί διακινούμεθα σάν «ὀγδοῆτες». Λοιπὸν μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ γενικόν φαινόμενον, οἱ τυχόν σωφρονούντες εἰς τὰς χριστιανικὰς ἀρετάς, ἄς προσευχηθοῦν εἰς τὸν Θεόν διὰ νὰ ἐπεκτείνῃ ἀκόμη τὸ μέγα ἔλεος εἰς τὴν παροῦσαν ἐποχὴν μας.

Τί κρίμα νὰ βρισκόμαστε σ' αὐτὸ τὸ ἠθικὸ χάλι!

ΟΥΤΕ ΓΕΛΑΜΕ ΟΥΤΕ ΚΛΑΙΜΕ

Τά ἐν τῇ Βαλκανικῇ διαδραματιζόμενα πολεμικά γεγονότα εἶναι τοιαύτα σήμερον, πού δέν μᾶς δίδουν ψυχικήν εὐφορίαν, οὔτε τό ἀντίστροφον. Ἡ ὀρθοδοξία μέ ἀγρυπνον μάτι βλέπει τά γενόμενα καί εὐχεται εἰς τόν Παντοδύναμον ὅπως δώσει νίκην εἰς τήν γηνησίαν γραμμὴν τῆς ὀρθοδοξίας μέ ἀφανισμόν αὐτῶν πού ὑποστηρίζονται ἀπό τό Βατικανόν δηλ. τοὺς Κροάτας καί Μουσουλμάνους. Ἡ ἐνδόμυχος βεβαίωσις ὅτι «πύλαι ἁδου οὐκ ἰσχύουσιν ἐναντίον τῆς Ἐκκλησίας» εἶναι αὐτό πού μᾶς δυναμώνει καί πιστεύομεν περὶ τῆς νίκης.

ΟΙ ΑΓΙΟΙ ΠΑΝΤΕΣ

Ἡ ἐορτὴ τῶν Ἁγίων Πάντων πού ἐφέτος ἐορτάσαμε τὴν τριακοστήν πρώτην Μαΐου Ο.Η. ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, μᾶς δίνει τὴν εὐκαιρίαν νά σκεφθοῦμε ὅλα αὐτά τὰ ἑκατομμύρια τῶν Ἁγίων ἐπ' αὐτῶν καί ἀνωνύμων ὅλο αὐτό τό πλήθος τῶν Ἀγίων πού ἐμεῖς προσκυνοῦμε καί τοὺς παρακαλοῦμε νά μεσιτεύσουν πρὸς τόν Κύριον διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς μας.

Εἰς τό πρὸς τὴν Κυβέρνησιν Ὑπόμνημα διὰ τὰς νέας ταυτότητας, ἐλήφθη ἡ κατωτέρω ἀπάντησις ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Ὅλοι αὐτοὶ ἀδελφοί μου ὅταν εὐρίσκοντο εἰς τὴν ἐπίγειον ζωὴν εἶχον καί ἐκεῖνοι τίς ἀνθρώπινες ἀδυναμίες ὡσάν καί ἐμᾶς. Ἀλλὰ ἔβαλαν ὡς πρῶτον σκοπὸ τῆς ζωῆς τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς τῶν. Καί μέ ὄπλον κατὰ τοῦ διαβόλου τὴν προσευχὴν καί τὴν νηστείαν, καί τηροῦντες ἀσαλεύτως τὴν ὀρθόδοξον πίστιν καί ἀγωνιζόμενοι ἰσοβίως κατὰ τῶν διαφόρων δολοπλοκιῶν τοῦ ἀντικειμένου διαβόλου κατόρθωσαν νά κερδίσουν τὴν βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.

Ἔτσι ἀδελφοί μου καί ἐμεῖς ἔχοντας ὡς πρότυπα τῆς ζωῆς μας τοὺς Ἁγίους Πάντες, δυνάμεθα νά κερδίσουμε τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, ἀρκεῖ νά σκεφθοῦμε ὅτι ἡ παρούσα ζωὴ παρέρχεται γρήγορα ἐνῶ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν δέν τελειώνει

Ἐλάχιστος ἐν Κυρίῳ
Νικόλαος
(Ἀναγνώστης)

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ

ΔΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΙΣ ΤΟ Ε' ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἄλλη στήλη τῆς Φωνῆς τῆς Ὁρθοδοξίας θά ἀναγράψει τὰ τῆς πανηγυρικῆς νίκης τῶν Γηυσίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν αὐτῶν πού ἐθεωρήθησαν, ὅτι κατέστρεψαν ὁθόνας δύο κινηματοθεάτρων εἰς Ἀθήνας ζητούντων ἀπὸ τοὺς δῆθεν παραβάτας ἀποζημίωσιν 6.000.000 δρχ. Εἶναι γεγονός πῶς μερικοὶ ἐξ ἡμῶν εὐρίσκοντο εἰς τό Δικαστήριον (φυλασσόμενον ὑπὸ μεγάλης ἀστυνομικῆς δυνάμεως) καί σέ μερικά σημεία ἀγορεύσεως προσωπικοτήτων ὡς τοῦ κ. Σωτηροπούλου κ.ἄ. ἐπέσυρον ἡχηρά χειροκροτήματα ἐν τῇ αἰθούσῃ. Ἀξιοσημεῖωτον εἶναι τό γεγονός ὅτι ὁ Εἰσαγγελεὺς ὁμίλησε ὑπὲρ τῶν ἐναγομένων ἀλλὰ καί τοῦ χριστιανισμοῦ σάν σωστός ἱεροκήρυκας. Κατόπιν αὐτοῦ δέν ἦτο δυνατόν τό Ε' Τριμελές νά μὴν ἐκφέρει ἀθωωτικὴν ἀπόφασιν λόγῳ ἀμφιβολιῶν.

ΟΜΟΘΥΜΑΔΟΝ ΕΠΙ ΤΟ ΑΥΤΟ

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» εὐρισκόμενη πρὸ τοῦ εὐτυχοῦς γεγονότος τοῦ Γάμου τῆς δευτεροτόκου θυγατρὸς τοῦ π. Περιάνδρου Ἀθανασάκου, πρέπει νά γράψει ὀλίγα τινά, γιὰ τό ἐξαιρετικόν αὐτό γεγονός, τό ὅποιον ἔλαβε χώραν εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῆς Ἀγ. Τριάδος Κορίνθου, μετὰ σεβαστοῦ μέρους τῆς Ἱεραρχίας, καθὼς ἐπίσης τολμοῦμε νά εἴπωμε μετὰ μεγίστου μέρους ἀρχ/τῶν καί ἱερέων.

Τό ἀναγράφομεν αὐτό τό γεγονός ἐπειδὴ ὑπῆρξε μία ὁλοπρόθυμος συμμετοχὴ τοῦ ἱερατείου τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν καί Πειραιῶς, οἱ ὅποιοι ἔδιδαν εἰς τό χαρμόσυνον αὐτό γεγονός, λόγῳ τῶν Πασχαλίων ἡμερῶν, ἰδιαιτέραν πνευματικὴν παρουσίαν. Ἡ ἐφημερίς προσκεκλημένη, ἐθαύμασεν ὄντως τό μεγαλεῖον τῆς συμμετοχῆς τοῦ ἱερατείου καί θά ἡυχώμεθα, ὅπως ἐσκεπτόμεθα, πάντοτε εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, ἡ συμμετοχὴ τοὺς νά εἶναι αὐτό πού γράφομεν ἐντὸς τοῦ σχολίου «ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τό αὐτό». Θά ἦτο παράλειψις ἐάν δέν γράφαμε ὅτι εἰς τόν Γάμον αὐτόν ἦτο Παράνυφος ὁ κ. Δημ. Χατζῆς ὁ ὅποιος τυγχάνει Σύμβουλος τοῦ Γενικοῦ Ταμείου Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος.

Τριακονταετές Μνημόσυνον από την προς Κύριον Ἐκδημία τοῦ ἀειμνήστου καὶ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῶν Γ.Ο.Χ. Κυροῦ Ἀκακίου Παπᾶ τοῦ ἀπὸ Ταλαντίου

Μέ ἱερή κατάνυξιν ἐγένετο τὴν 2αν Μαΐου π.ε. 1993 Ἀρχιερατικὸν συλλεiturγο, καὶ ἐπιμνημόσυ- νος Δέησις εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Πατέρων Παιανίας Ἀττικῆς ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος, Κυροῦ Ἀκακίου Παπᾶ. Ὁ ἀειμνήστος ὑπῆρξεν ὁ Πρωτεργάτης καὶ Πρωτοπόρος τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος. Οἱ παλαιοὶ ἡμῶν ἀγωνισταὶ ἐνθυμοῦνται τοὺς ἀγῶνες καὶ τίς θυσίαις τίς ὁποῖαι ὑπέστη, γιὰ τὴν στήριξη καὶ ἐδραίωση τῆς Πατρώας ἡμῶν εὐσεβείας καὶ γιὰ τὴν συνέχισιν τῆς μαρτυρικῆς ἡμῶν Ἐκκλησίας. Εἰς τὴν θείαν λειτουργίαν ποῦ ἐγένετο τὸ Σάββατο 2 Μαΐου π.ε. 1993 παρέστησαν καὶ ἐλειτούργησαν οἱ Μητροπολίται Πειραιῶς καὶ Σαλαμίνος κος Γερὼντιος, ὁ Μητροπολίτης Χίου κος Στέφανος.

Μετά τὸ πέρας τῆς θείας λειτουργίας, ἐγένετο τὸ Μνημόσυνον τοῦ ἀοιδήμου, ὅπου παρέστησαν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Γνησίων ὀρθοδόξων Χριστιανῶν κος Χρυσόστομος, οἱ προαναφερόμενοι Μητροπολίται καθὼς καὶ οἱ κείους ἱεράρχης Ἀττικῆς καὶ Μεγαρίδος κος Ἀντώνιος. Εἰς τὴν ὅλην τελετὴν παρευρέθησαν καὶ ἀρκετοὶ ἱερεῖς, καὶ ὁ Διάκονος τῆς Μητροπόλεως Πειραιῶς.

Ὁ Μακαριώτατος μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπιμνημο- σύνου δεήσεως ἀνεφέρθη δι' ὀλίγων εἰς τὴν ζωὴν καὶ προσωπικότητα τοῦ ἀειμνήστου κυροῦ Ἀκακίου.

Τέλος εὐχαρίστησε ὅσους παρευρέθησαν, τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἁγίων Πατέρων καὶ ἰδιαίτερα τὸν ἐφημέριον τοῦ Ναοῦ πανοσιολο- γιώτατον Πατέρα Ἀκάκιον Χαλίκιον γιὰ τὴν ὅλην ἐτοιμασίαν.

Παρέχομεν ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ζωὴν καὶ τὴν δράσιν τοῦ ἀειμνήστου.

† Ὁ ἀειμνήστος Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Γνησίων Ὁρ- θοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος κυρὸς Ἀκάκιος Παπᾶς (Ἐπίσκοπος Ταλαντίου τῆς Ἐκκλησίας τῶν

Γ.Ο.Χ. Παλαιοῦ Ἡμερολογίου), κατὰ κόσμον Ἀθα- νάσιος ἐγεννήθη εἰς Δεσφίνα Παρνασσίδος τὸ 1888.

Μετά τὸ πέρας τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων μετέβη εἰς Ἅγιον Ὅρος τὸ 1904. Ἐκεῖ ἐνετάχθη εἰς τὴν καλύβην Ἁγίου Νικολάου ὑπὸ γέροντα τὸν Μοναχὸν Μαρκιανὸν Ρουβαλῆν.

Τὸ 1907 ἐγένετο σταυροφόρος μοναχὸς καὶ τὸ 1920 μεγαλόσχημος. Τὴν 29ην Αὐγούστου 1914 ἐχειροτονήθη διάκονος ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου Γαγ- ρῶν Τιμοθέου καὶ τὴν 8ην Ὀκτωβρίου 1917 Πρε- σβύτερος ὑπὸ τοῦ Νύσσης Παΐσιου. Τὸ ὁφίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου ἔλαβε τὸ 1936 ὑπὸ τοῦ Ἐπι- σκόπου Μεγαρίδος καὶ μετέπειτα Δριῖνουπόλεως Χριστόφορου Χατζῆ.

Εἰς Ἀθήνας κατῆλθε τὸ 1929 κατόπιν προσκλη- σεως τῆς Κοινότητος τῶν Παλαιοημερολογιτῶν καὶ ὑπηρέτησεν εἰς τὴν Ἁγίαν Ἐλεοῦσαν καὶ ἄλλους ναοὺς τῶν παραρτημάτων ὡς Ἐφημέριος καὶ Πνευματικὸς. Δίς ἐξωρίσθη εἰς Ἅγιον Ὅρος τὸ 1932 καὶ τὸ 1951. Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1939 ἱδρυσε τὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Νικολάου (Χαλιδούς) παρὰ τὴν Παιανίαν Ἀττικῆς τῆς ὁποίας καὶ ἦτο ἔκτοτε ἡγού- μενος.

Εἰς τὸν πρῶν Φλωρίνης ὑπήγετο ἀπὸ τὸ 1944 καὶ ἀπὸ τὸ 1955 - 1960 διετέλεσε πρόεδρος τῆς διοικούσης τοῦς ΓΟΧ Ἐπιτροπῆς. Στὰ τέλη τοῦ 1960 μετέβη εἰς ΗΠΑ καὶ τὴν 9ην Δεκεμβρίου μετὰ μακρᾶς διαπραγματεύσεως ἐχειροτονήθη εἰς Ἐπί- σκοπον ὑπὸ τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Μητροπο- λίτου Ἀναστασίου εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικο- λάου (Ρωσικόν) τοῦ Νητροίτ. Τὸν Ἰούνιον τοῦ 1962 συλλειτουργῶν μετὰ διελθόντος ἐξ Ἀθηνῶν Ρώσσοῦ Ἐπισκόπου (Χιλῆς Λεοντίου) τῆς Αὐτῆς Ἐκκλησίας ἐχειροτόνησεν ἕτερον ἐπίσκοπον διὰ τοῦ ὁποίου προέβη εἰς χειροτονίας καὶ ἄλλων ἐπι- σκόπων τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ.».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἀπὸ τὸ Παράρτημα τῶν Γ.Ο.Χ. Καλαμάτας τῆς Ἐκκλησίας μας ἀνακοινώθηκε ὅτι ξεκινᾷ ἡ προσ- πάθεια ἀνοικοδομήσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Παραρτήματος.

Μέ τὸν καταστρεπτικὸ σεισμό τοῦ 1986 ὁ Ἐνο- ριακὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἰσιδώρου κατεστράφη ὁλοσχερῶς.

Ἐκτοτε οἱ πιστοὶ ἐκκλησιάζονται σὲ ἓνα ἐξωκ- κλησίαν ἀντιμετωπίζοντας πολλὰ προβλήματα.

Τώρα ὁμως ποῦ οἱ σεισμόπληκτοι σχεδὸν ἀπεκα- τεστάθησαν σὲ σπιτία ἀποφάσισαν νὰ ἀρχίσουν τὴν ἀνοικοδόμησιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Τὰ ἔξοδα εἶναι πάρα πολλὰ καὶ γιὰ τὸν λόγο αὐτό

ζητοῦν ἀπὸ τοὺς εὐσεβεῖς Ὁρθοδόξους νὰ ἐνι- σχύσουν τὴν προσπάθεια αὐτή.

Γιὰ τὴν ἐπίτευξη τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ καὶ κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀχαΐας κ.κ. Καλλι- νίκου ἔχει ἀνοιχθεῖ στὴν ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ λογαριασμὸς με ἀριθμὸ 81771685 σὺν ὀνομα ἐπι- τροπῆς με ἐπικεφαλῆς τὸν Ἀρχιμανδρίτη ΧΡΙΣΤΟ- ΔΟΥΛΟ ΚΑΡΑΪΣΚΟ.

Ἐλπίζουμε ὅτι ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ θὰ φωτίσει τὴν συμπαθεστάτη σας γνώμη καὶ διάθεση, τὴν ὁποία θὰ ἀνταμείψει ὁ Πλουσιόδωρος καὶ εἰς αὐτὴν καὶ εἰς τὴν μέλλουσα ζωὴ, καὶ ὅτι ἡ θερμότης αὐτὴ παράκλησις θὰ βρεῖ ἀνταπόκριση ὥστε νὰ ἀναπαυ- θοῦν πνευματικῶς οἱ δοκιμασθέντες ὑπὸ τοῦ σει- σμοῦ ἀδελφοί μας.

«**Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**»

Γράφουν οι φίλοι μας: ΟΙ ΕΝΔΟΞΟΙ ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ ΤΟΥ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

«Καί ἐποίησεν Δώδεκα ἵνα ὦσιν μετ' Αὐτοῦ καί ἵνα ἀποστείλῃ αὐτούς κηρύσσειν». Μάρκ. 3, 14.

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός ὁ Ἐνανθρωπήσας, ὁ σεσαρκωμένος Θεός τῆς Δόξης τελῶν τό Μέγα Ἀπολυτρωτικόν Ἔργον διὰ τήν ἀπολύτρωσιν τοῦ πεπτωκότος ἀνθρώπου. Κατά τās ἀρχάς τῆς Τριτοῦς Θεοπρέπους Δημοσίας του δράσεως ἐξέλεξε τοὺς Δώδεκα (12) μαθητάς του - τοὺς Ἀποστόλους οἱ ὅποιοι ἐμαθήτευσαν πλησίον του ἐπὶ μίαν τριετίαν βλέποντες συνεχῶς τήν Θεϊκὴν του προσωπικότητα, ἀκούοντες τήν μεγαλειώδη Δύναμιν τῆς Θεϊκῆς Διδασκαλίας του, βλέποντες συνεχῶς τās ὑπερφυσικὰς θαυματουργίας του, τήν παντοδυναμίαν Του νά ἀνασταίνῃ νεκροὺς νά θεραπεύῃ τυφλοὺς, χωλοὺς, παραλυτικούς, δαιμονιζομένους διὰ Θεικοῦ του προστάγματος.

Καί ἡ Θεϊκὴ παντοδυναμία του μαρτυρεῖ καί ἀποκαλύπτει στοὺς αἰῶνας ὅτι εἶναι ὁ Θεός Λόγος, ὁ ἐνανθρωπήσας, ὁ ὑπὸ τῶν προφητῶν ἐρχόμενος Μεσσίας Θεάνθρωπος Χριστός.

Εἶδον οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι τό Ἐκούσιον πάθος - τόν Σταυρικόν Θάνατον, τήν Ἐνδοξον Ἀνάστασίν Του καί Ἐνδοξον Ἀνάληψίν Του.

Καί διὰ τῆς Ἐπιφοιτήσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ Τρίτου προσώπου τῆς Τριαδικῆς Θεότητος ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν ἀπεστάλησαν ὡς θεοκήρυκες νά μαθητεύσουν - νά διδάξουν πάντα τὰ Ἔθνη κηρύσσοντες εἰς πάντα τὰ Ἔθνη τό Θεϊκό Εὐαγγέλιον καί βαπτίζοντες τοὺς πιστεύοντας εἰς τό Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ὁ Πιστεύσας καί βαπτισθεὶς σωθήσεται ὁ ἀπιστίας κατακριθήσεται.

Καί νά ἱδρῦσουν τήν Θεῖαν Χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν εἰς ὅλοκληρον τόν κόσμον τήν θεμελιωθείσαν μέ τό Θεϊκό Αἷμα τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ.

Οἱ Θεοὶ Ἀπόστολοι λαμπράς καί Ἐνδόξους νίκας κατήγαγον κατά τήν κοσμοϊστορικὴν τῶν ἑξόρμησιν πρὸς κατάκτησιν τῆς Οἰκουμένης καί τήν ὑποταγὴν τῆς Εἰδωλοατρικῆς ἀνθρωπότητος εἰς τήν Θεϊκὴν Χριστιανικὴν Θρησκείαν τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τὰ τρία ἀπὸρρητα Θρησκευτικὰ συγκροτήματα «Ἰουδαϊσμός», «Λατινισμός», «Ἑλληνισμός» τὰ καθήρεσαν, τὰ ἐκρήμνισαν οἱ Θεοφόροι Ἀπόστολοι, οἱ μαχηταὶ τῆς Οἰκουμένης διὰ νά ἐποικοδομήσουν καί νά παραδώσουν εἰς τήν ἀνθρωπότητα τό Θεῖον, τό Αἰώνιον, τό ἀκατάβλητον Οἰκοδόμημα τῆς Θεϊκῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας.

Κανένας φραγμός ἔθνικος ἢ φυλετικός ἢ θρησκευτικός δέν διέκοψε τήν πορείαν, τήν ὀρμητικότητα, τήν δυναμικὴν Θεῖαν δραστηριότητα τῶν θείων Ἀποστόλων.

Ἐπὶ ὁρμήσαν τό κατάκλειστον φρούριον τῆς Ἰουδαϊκῆς Μονοθείας καί ἔφεραν τήν Θεϊκὴν Χριστιανικὴν Θρησκείαν τήν Θεῖαν Ἀποκάλυψιν τήν μεγίστην Πίστιν, Ἀγάπην καί λατρείαν τῆς Τριαδικῆς Θεότητος τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κληρονομίαν ὁλοκληροῦ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐυρπύολησαν τόν Εἰδωλοατρικόν «Λατινισμόν» μέ τοὺς Καίσαρας, Νέρωνας, Δέκιους, Διοκλητιανούς κ.λ.π. καί ἡ διδασκαλία τῶν Θεοκηρύκων Ἀποστόλων ἐκπορευομένη καί κατευθυνομένη ἀπὸ τό Πανάγιον Πνεῦμα πού ἐπεκάθισεν ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν Ἀποστόλων ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν εὗρεν εὐμενὴ ἀπήχησιν εἰς τās καλοπροαιρέτους ψυχὰς τοῦ Ρωμαϊκοῦ λαοῦ.

Ὁ Νέρων διάταξε σὺν τοῖς ἄλλοις διωγμοῖς καί τόν ἐμπρησμόν τῆς Ρώμης διὰ νά ἐξολοθρεύσῃ τοὺς Χριστιανούς.

Ἄλλ' οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι μίαν ἄλλην πυρκαϊάν τήν ὁποίαν οἱ εἰδωλολάτραι Αὐτοκράτορες δέν ἠδυνήθησαν νά σβύσουν ἤναψαν τό θεῖον πῦρ τῆς Πίστεως καί τῆς Ἀγάπης τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τās καρδίας τῶν ἀνθρώπων «πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς τήν γῆν» Μαθ. ζ 22.

Ἡ ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἐνήργησε τήν μεγάλην τήν γενναίαν τῆς ἐξόρμησιν. Οἱ Αὐτοκράτορες ἐφρύαττον καί ὠρύοντο καί ἐβυθίζον τὰ πάντα εἰς τήν φωτιά, τήν σφαγὴν καί τόν ὄλεθρον. Πάρα ταῦτα ἡ Ἐκκλησία τῶν Μαρτύρων τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως μέ ἐπικεφαλῆς τοὺς Ἀποστόλους ἐκήρυττεν Ἰησοῦν Χριστόν Ἐσταυρωμένον καί Ἐγγεγερμένον ἐκ νεκρῶν εἰς τήν ἔδραν τῶν Αὐτοκρατόρων τῆς Οἰκουμένης.

Τό πανίσχυρον ρωμαϊκόν εἰδωλοατρικόν κράτος ἠττήθη καί ὑπέκυψεν εἰς ὀρμητικὴν παντοδυναμίαν τῆς Χριστιανικῆς Πίστεως καί εἰς τήν λάμψην τῆς Χριστιανικῆς Ἀλήθειας.

Στὴ μεγάλη αὐτὴ μάχη ἡ Χριστιανικὴ Δύναμις τῆς πίστεως ἐνίκησε καί συνέτριψε τό καθεστῶς τοῦ διαβόλου καί ἡ Δύναμις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐσάρωσε καί συνέτριψε κυριολεκτικῶς τήν κραταιάν τῆς ἀρχαιότητος εἰδωλοατρικὴν ρωμαϊκὴν Αὐτοκρατορίαν.

Καί τέλος ἐκρήμνησαν οἱ Θεοὶ Ἀπόστολοι καί συνέτριψαν τό τέρας τῆς Ἑλληνικῆς πολυθεϊστικῆς Εἰδωλολατρίας.

Οἱ Ἕλληνες Ποτισμένοι μέ τίς διδασκαλίας καί τὰ δόγματα τοῦ Ζήνωνος, τοῦ Ἐπικούρου, τοῦ Σενέκα, τοῦ Μάρκου Αὐριλίου κλπ μέ τὰ μυθεύματα καί τήν φιλοσοφίαν - τήν θνητὴν φυλαρίαν τῶν φιλοσόφων καί σοφιστῶν - καί προσηρμοσμένοι μέ τὰ ψεύτικα φιλοσοφικά συστήματα πού ἦσαν ἀνίκανα νά ζωογονήσουν, νά ἀναγεννήσουν, νά ἀναβιάσουν εἰς τήν ἠθικὴν Πνευματικὴν τελειότητα τόν ἀνθρώπον, ὡς ἀπαυγάσματα ἀνθρωπίνης ὀρρωστημένης εἰδωλοατρικῆς συνειδήσεως καί διάνοιας - διελύθησαν καί συνετρίβησαν πρὸ τοῦ ἀστραπιαίου θείου κηρύγματος τῶν θείων Ἀποστόλων οἱ ὅποιοι ὠπλισμένοι μέ τό ἐπιφοιτήσαν Ἅγιον Πνεῦμα ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν τήν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς διέδωσαν τήν Χριστιανικὴν Θρησκείαν εἰς τὰ πέρατα τῆς Οἰκουμένης.

Ἐπίσης συνετρίβησαν καί οἱ Ὀλύμπιοι Θεοὶ τῶν τὰ μάντεια τῶν καί τὰ Κοινωνικά συστήματα τῶν δούλων τῶν μετοικοῦντων τῶν τυράννων, τῶν Ἀριστοκρατῶν ἀπὸ τήν Θεῖαν Δύναμιν καί Θεῖαν Σοφίαν τοῦ Εὐαγγελίου.

«Διότι τό Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ εἶναι Θεοῦ Δύναμις καί Θεοῦ Σοφία».

Καί ὑπέταξαν τὰ πάντα εἰς τόν Θεάνθρωπον Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν εἰς τόν ὅποιον «παν γόνυ κάμει Ἐπουρανίων Ἐπαγείων καί καταχονίων».

Κατακτηταὶ καί σκλάβοι ἐγιναν ἴσοι, ἐγιναν ἀδελφοί, καμμία διάκρισις φύλλου ἢ ἐθνικότητος τίτλοι καί ἀξιώματα ἐσβυσαν ἐμπρὸς εἰς τήν θρησκείαν τοῦ Θεανθρώπου Χριστοῦ.

Διὰ τοῦ Ἀποστολικοῦ ἔργου καί τοῦ Μαρτυρικοῦ αὐτῶν θανάτου μμούμενοι οἱ Θεοὶ Ἀπόστολοι τόν Θεάνθρωπον Κ.Ι. Χριστόν, τόν Θεόν τῆς Δόξης ἐτέλεσαν καί ἐπραγματοποίησαν τήν Χριστιανικὴν Ἀποστολικὴν τῶν Ἀποστόλων καί τό ἀπόλυτον Χριστιανικόν Ἰδεώδες τῆς θεώσεως τοῦ ἀνθρώπου καί ἐξησφάλισαν διὰ τῶν ἡρωϊκῶν καί γενναίων Χριστιανικῶν τῶν πράξεων ἐξέχουσας θέσιν ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν καί ἐν τῇ συνειδήσει τῆς Ἐκκλησίας.

Αντώνιος Μητρόπουλος
Θεολόγος τέως Γυμνασιάρχης